

Univerzita Palackého v Olomouci
Cyrilometodějská teologická fakulta
Katedra křesťanské výchovy

FOLKLORNÍ TÁBOR

Bakalářský projekt

Autor:	Kateřina Janíková
Vedoucí práce:	Mgr. Marcela Fojtíková Roubalová, Ph.D.

Olomouc 2017

Prohlašuji, že jsem bakalářský projekt vypracovala samostatně a vyznačila jsem veškeré použité prameny a literaturu.

V Olomouci dne 11. 4. 2017

.....

Kateřina Janíková

Děkuji Mgr. Marcele Fojtíkové Roubalové, Ph. D. za vedení, ochotu a cenné rady při tvorbě tohoto bakalářského projektu. Dále bych chtěla poděkovat všem, kteří mě během celého mého studia podporovali.

OBSAH

ÚVOD.....	6
1 REGION PODLUŽÍ.....	7
1.1 Historie regionu	7
1.2 Projevy lidové kultury	8
1.2.1 Malované ornamenty.....	8
1.2.2 Krojová tradice.....	9
1.2.3 Lidové písně	12
1.2.4 Lidové tance	12
2 VLIV FOLKLORU NA MĚSTO LANŽHOT A JEHO OBYVATELE	15
2.1 Nářečí.....	15
2.2 Výrobci kroje	15
2.3 Folklor v mateřské škole.....	16
2.4 Lidová hudba v Lanžhotě	17
2.5 Muzeum	18
2.6 Lanžhotská chasa	19
2.7 Krojové zábavy	19
3 MASARYKOVA ZÁKLADNÍ ŠKOLA LANŽHOT.....	23
3.1 Charakteristika Masarykovy základní školy Lanžhot.....	23
3.2 Historie základní školy	23
3.3 Projekty a akce školy	24
4 CHARAKTERISTIKA PROJEKTU.....	25
4.1 Cíl projektu	25
4.2 Cílová skupina	25
4.3 Ukazatelé plnění cílů	26
5 TECHNICKÉ NÁLEŽITOSTI PROJEKTU	27
5.1 Termín projektu	27
5.2 Místo pořádání projektu.....	27
5.3 Rozpočet projektu	28
5.4 Personální zajištění projektu	31
5.5 Propagace projektu	31
6 PROGRAM PROJEKTU	32
6.1 Denní harmonogram	32

6.2 Táborová hra	32
6.3 Neděle – první den	33
6.4 Pondělí – druhý den	35
6.5 Úterý – třetí den	38
6.6 Středa – čtvrtý den	42
6.7 Čtvrtek – pátý den.....	44
6.8 Pátek – šestý den.....	48
6.9 Sobota – sedmý den	52
6.10 Neděle – osmý den.....	57
ZÁVĚR.....	59
POUŽITÁ LITERATURA	60
PŘÍLOHY	63

ÚVOD

Bakalářský projekt se zabývá návrhem týdenního tábora zaměřeného na folklorní téma. Je navržen pro region Podluží, konkrétně pro obyvatele města Lanžhot. V tomto městě se stále udržuje bohatá folklorní tradice a lidová kultura, bohužel mnoho dětí a mladých lidí tyto tradice nezná a nepokračuje v nich. Z toho důvodu jsem se rozhodla vytvořit tento projekt, který má mladší generaci seznámit s kulturními tradicemi a zvyklostmi.

Hlavním cílem projektu je tedy seznámit mladé lidi ve městě Lanžhot s tradicemi a zvyky, které jsou spojeny s folklorem, podporovat je v dodržování těchto zvyků a prohlubovat v nich vztah k lidové kultuře. Mezi dílčí a konkrétní cíle projektu se řadí obeznámení s lidovými písněmi a tanci, pochopení jednotlivých zvyků, které se dodržují a odehrávají na krojových zábavách ve městě Lanžhot a získání vědomostí o součástkách lidového kroje a jejich výrobě. V neposlední řadě je dalším stanoveným cílem začlenění mladých lidí, kteří mají o folklorní tradice zájem, do již fungujícího společenství – lanžhotské chasy, jejich seznámení se s ostatními členy a navázání přátelských vztahů.

Projekt je strukturován do několika kapitol. První, druhá a třetí kapitola tvoří teoretickou část. První kapitola se věnuje stručnému popisu regionu Podluží, v první řadě charakteristice a historii tohoto regionu a dále projevům lidové kultury na tomto území. Druhá kapitola je zaměřena na město Lanžhot, konkrétně na to, jaký vliv má folklor na toto město a jeho občany. V třetí kapitole je detailně popsán pořadatel tábora, kterým je Masarykova základní škola Lanžhot. Další kapitola se věnuje charakteristice samotného projektu. Zde je uvedeno, pro koho je tábor určen, a jsou popsány cíle tábora. Následující kapitola obsahuje technické informace projektu. Jedná se o určení termínu a místa konání projektu, detailně vypracovaný rozpočet projektu, personální zajištění a propagaci projektu. Poslední, pátá kapitola informuje o vypracovaném programu celého projektu, který je rozepsán do jednotlivých dní.

1 REGION PODLUŽÍ

Jako Podluží se označuje rovinatá oblast na Jižní Moravě ohraničená soutokem řek Dyje a Moravy. Je součástí Slovácka, kam patří spolu s Dolňáckem, Hornáckem a Kopanicemi.

Název Podluží je odvozen od typického znaku této oblasti, stojatých vod, kterým se místním nářečím říká „luže“. Dříve nebylo přesně vymezené, které obce spadají do tohoto regionu, dnes je ale toto označení přesnější. Patří sem obce Ladhá, Stará Břeclav, Poštorná, Charvátská Nová Ves, Hlohovec, Lanžhot, Kostice, Tvrdonice, Týnec, Hrušky a Moravská Nová Ves. V okolí Podluží se táhnou rozsáhlé lužní lesy a louky. Protékající řekou je Morava, která se na nejjižnější hranici regionu střetává s Dyjí a odtéká na Slovensko k Bratislavě. Podluží je označováno jako oblast s nejteplejším podnebím na Moravě (Jeřábek a kol., 1962, s. 7-9).

1.1 Historie regionu

Toto území bylo osidlováno již v pravěku, čemuž nasvědčují dochované archeologické nálezy. Koncem 4. století toto strategické místo mezi Dunajem a Dyjí osídlili Slované. V následujících dvou stoletích houstlo osídlení této oblasti Slovany. V 7. století došlo ke sjednocení Slovanů pod vedením Sába. Z doby po jeho smrti není dochováno mnoho údajů o tomto svazu. Významným krokem bylo vytvoření Velkomoravské říše na začátku 9. století. V tomto století vznikla v oblasti dnešního Podluží hradištní města Valy u Mikulčic a Pohansko u Břeclavi. Ve 13. a 14. století zapůsobily na tuto oblast nájezdy vojáků, většinou z Rakouska a Uher. Válka husitská v 15. století neměla na Podluží tak strašné následky, jako válka česko-uherská. V té době zaniklo mnoho vesnic, o kterých se nedochovalo mnoho písemných dokumentů. O jejich existenci se tak ví pouze z vyprávěných pověstí. V 17. století zasáhly oblast nájezdy Turků a Tatarů, kteří vypálili mnoho vesnic patřících do Podluží (Jeřábek a kol., 1962, s. 9-15).

Etnické složení obyvatel se v této oblasti často měnilo díky různým historickým událostem. V 10. století byla oblast vylištěna, o pár let později byla znovu obsazena znojemskými osadníky. Ve 13. století se oblast změnila na německy obydlenou kvůli německé kolonizaci. Nejvýrazněji ovlivnila složení obyvatel charvátská kolonizace v 15. století. Od té doby se na jižní Moravě postupně usazovalo čím dál více Charvátů.

V 18. století začaly být viditelné sociální rozdíly mezi obyvateli a vedle méně početné skupiny bohatých sedláků narůstala početnější skupina venkovské chudiny (Jeřábek a kol., 1962, s. 16-21).

Díky zeměpisným a přírodním podmínkám na Podluží bylo hlavním zaměstnáním lidu zemědělské hospodářství, chov dobytka a vinohradnictví. Z řemeslníků se objevovali hlavně řezníci, krejčí a zámečníci. Nejvíce rozšířeným řemeslem však byli kováři, obuvníci a truhláři. Co se průmyslu týče, hlavními městy se stala města Hodonín a Břeclav. Mnoho lidí našlo v práci ve zdejších cukrovarech, tabákové továrně, břeclovské pile, slévárně a strojírně. Mládenci pracovali často na statku u sedláků a děvčata jako služebné ve větších městech. Po druhé světové válce byla obě centra hospodářství těžce zasažena. Průmysl se však začal rychle obnovovat (Jeřábek a kol., 1962, s. 23-33).

Stručný popis historie regionu je zde vložen hlavně pro představu o tom, kde se region nachází a co pro něj bylo typické. Slouží jako úvod ke konkrétním kulturním projevům, které se vyskytují na celém Podluží, konkrétněji však ve městě Lanžhot.

1.2 Projevy lidové kultury

Kapitola je věnována projevům tradiční lidové kultury, které můžeme v obci Lanžhot najít. Zaměřuje se především na krojovou tradici, která je nejvýraznějším znakem celého Podluží, malované ornamenty, které vidáme na krojových součástkách nebo starších domech, lidové písně a tance.

1.2.1 Malované ornamenty

Lidová kultura se v této oblasti projevovala mimo jiné i na malebnosti lidových staveb, kterým vládla barevnost. Starší domy byly zdobeny barevnými „obrovnávkami“, které lemovaly zdi. Tyto malůvky se nejčastěji vyskytovaly na žudru, což byl většinou přístavek nad domovními dveřmi (Knížek, 2017, s. 144). Žudro se většinou malovalo nebo obnovovalo na jaře před začátkem hospodářského roku.

Malby mají typické základní motivy, kterými se odlišují od ostatních oblastí. Mezi tyto motivy patří motiv růže, který se postupně přeměňuje na motiv kruhu se šesticípou hvězdou. Další velmi charakteristický prvek je motiv slimáka, který připomíná nakloněné písmeno S. V modernějších malbách se objevuje motiv jablka, který se postupně mění na

srdce. Typické barvy pro malby na žudrech jsou červená, žlutá, zelená a modrá (Jeřábek a kol., 1962, s. 35-41).

Lidové ornamenty však nemusíme nacházet pouze na domech. V dřívější době byly a stále jsou součástí lidového kroje, kterému je věnována následující kapitola. Ornamenty nalezneme především na malovaných mašlích, které patří jak k ženskému tak i k mužskému kroji. Výjimkou nejsou ani různé druhy nádobí, na které se ozdobné ornamenty malovaly již v dřívější době a patří mezi ně zdobené talíře, hrnečky a skleničky. Dnes plní spíše funkci dekorační a slouží především jako dárky.

1.2.2 Krojová tradice

Kroj je jedním z nejtypičtějších prvků lidové kultury, ale zároveň je také prvkem proměnlivým. Jejich nositelé si kroje upravovali podle svého vkusu, ale také podle doby, ve které žili. Větším změnám podléhal kroj ženský, který se upravoval podle tehdejší módy. Díky velkému obsazení oblasti Podluží Charváty vznikaly domněnky, že se podlužácký kroj převzal právě od těchto obyvatelů. Soudilo se tak hlavně podle červených nohavic, které byly velmi podobné těm charvátským. Domněnky, jestli tomu tak skutečně bylo, se nikdy nepotvrdily. Názor obyvatele Podluží však říká, že charvátský kroj byl nejspíš otcem dnešního podlužáckého kroje (Kružík, 1982, s. 3).

Mužský kroj

Kroj svobodných mládenců se skládá z guláče, což je vyšší klobouk bez stříšky. Je zdoben barevnými střepečky a mašličkami. Péro je tvořeno umělými květy a malými kulatými zrcátky. Na konci péra je umístěn brk, kterému se říká kosířek. Kosířek je uměle vybělené peří z jeřába, volavky nebo pštrosa. Velikost a délka kosířku dříve označovaly sílu a mládí šohaje.

Základní součástí kroje je košile, která má široké vyšívání rukávů. U krku jsou čtyři zdobené zoubkované šňůrky, které se zavazují na mašličky. Pod krkem je zdobený, červeně vyšíváný punt. Existují dva druhy košil, košile plátěná je polosváteční a nosí se na méně slavnostní muziky. Jak již napovídá její název, je vyrobena z bílého plátna. Druhá košile se nazývá molová, a to díky tomu, že její rukávy jsou vyrobeny z molu nebo batistu, zbytek košile je z plátna. Tato košile se nosí na slavnostní události.

Ke košili neodmyslitelně patří šátek. Má červenou barvu a většinou je vyroben z hedvábí. Je vyšíváný barevnými květy a na koncích má trásňové zakončení. Váže se na jednoduchý uzel kolem krku.

Na košili se obléká barevná, vpředu široce rozevřená, vestička (kordula), které se říká lajbl. Je zdoben barevným hedvábím, které má v různých obcích různou barvu. V Lanžhotě je například typické zelené hedvábí. Je lemován červeným sukem, zdoben vyšívánými kytičkami a našitými korálky.

Na lajblu je připevněna další část kroje, a tou jsou malované mašle. Nosí se na levé straně lajblu. Mašle bývají upevněny buď ve vějířku, nebo na smečku, tj. s umělou květinou a dalšími ozdobami. Každý chlapec má celkem čtyři mašle. Vrchní bývají bílé a spodní barevné, většinou modré, zelené nebo růžové. Jsou ručně malované typickým ornamentem nebo květy.

Kalhotám ke kroji se říká fialky nebo červenice. Dříve měly tyto kalhoty temně červeno-fialovou barvu, odtud pochází název fialky. V průběhu vývoje kroje se kalhoty začaly vyrábět z červeného sukna, proto se začal užívat název červenice. V nynější době se používají oba názvy. Kalhoty jsou dlouhé až po kotníky, kde se zavazují na šňůrky. V pase se zapínají na kovové háčky a utahují řemenem. Fialky bývají zdobeny vpředu na stehnech a vzadu na bedrech barevným vyšíváním a šňůrováním (Kružík, 1982, s. 7-16). Toto šňůrování bylo i dříve pro Podluží typické a odlišovalo se od oblastí v okolí (Frolec a kol., 1962, s. 62).

Kompletní kraj zakončují boty nazývané čižmy. Jsou vyráběny z polotuhé černé koženky. Bota je u horního okraje fialově lemována hedvábím. Vpředu je připevněn fialový hedvábný střapec. I mužské čižmy mají mírný podpatek, který je zakončený zlatou podkovičkou. Podrážka je z vnější strany lemována červeně. Na holeni mají z každé strany vyšitý motiv, konkrétně v Lanžhotě jsou to dvě obrácená písmena B proti sobě (Kružík, 1982, s. 15-23).

Ženský kraj

Stejně jako u chlapců má i ženský kraj typickou pokrývku hlavy. Ta se liší podle krajů, regionů i měst. Na Podluží jsou nejvíce nošené rožky. Jde o čepec vyrobený z tuhé lepenky potažený červeným hedvábím s vyšitými květy. Rožky mají zploštělý a lomený tvar, který vzadu vytváří dva malé růžky. V zadní části je připevněná umělá květina

s dalšími ozdůbkami, která schovává vlasy. Na rožky se připínají ručně malované mašle skládané do obloučků a vzadu spuštěné.

K rožkům patří také specifická úprava vlasů. Dříve se děvčatům pletly přímo z jejich vlasů tzv. zahrádky, což je specifický způsob pletení vlasů nad čelem. Dnes již tuto formu úpravy vlasů moc žen nezná, a proto se přistupuje k nošení „paruky“, což je uměle zapletená zahrádka z pravých vlasů, kterou si děvče zaváže na zátylku.

Místo chlapecké košile děvčata nosí rukávce, které jsou vyrobeny z jemného batistu nebo molu. Je to kratší košilka, která má velké baňaté rukávy zakončené krajkou. Rukávce se zavazují pod krkem i na ruku pomocí šňůrek. Pod velkými rukávy se nachází tacle, což jsou krátké rukávy z ručně vyšité krajky. Na rukávce se obléká lajbl. Je to krátká vestička z hedvábí, která je pestrobarevně vyšívána a zdobena korálky. Vepředu se zapíná na malý háček.

Velmi důležitou částí jsou sukně. Jsou vyrobeny z plátna, které je potřeba dostatečně naškrobit, aby sukně držely svůj tvar. Nazýváme je kanafasky nebo kasanice. Spodní okraj sukni je zdobený vyšívanou krajkou. Každá dívka nosí většinou sedm až devět spodních kanafasek. Tyto obyčejné a plátěné sukně zakrývá jedna vrchní. Barvu této sukně si zvolí dívka sama.

K barvě sukně se většinou ladí i malované mašle, které najdeme na tomto kroji ve třech částech. Na rožkách, kde jsou složeny do obloučků, pod krkem, kde jsou uvázány do mašle a zavázány na zátylku a nakonec kolem pasu, aby skryly šňůrky ze spodních sukni.

Na vrchní, barevné sukni se nosí ručně vyšívaná zástěra, která se nazývá fěrtoch. Ta je vyráběna z molu nebo batistu a je vyšívána do podoby krajky. Fěrtoch tvoří komplet s taclemi, které se uvazují pod rukávci, a s obojkem, který se nosí uvázaný okolo krku na lajblu. Všechny tyto části se vyšívají do stejného vzoru.

Poslední část ženského kroje tvoří čizmy, které jsou poněkud jednodušší než ty chlapecké. Sahají dívce ke kolenům. Mají taktéž podpatek, který je zdobený zlatou podkovičkou s canglíčky (ozdobným vroubkováním). Čizmy nejsou rovné, ale varhánkované (Kružík, 1982, s. 26-41).

Kroje se staly nejznámějším a nejzajímavějším projevem lidové kultury. Popis krojů se v práci objevuje zejména proto, že některé aktivity v praktické části projektu

budou propojeny s jednotlivými částmi kroje. Tím, že jsou lanžhotské kroje velmi honosné a bohaté, se stávají středem pozornosti všech návštěvníků krojových zábav. Ti se často zajímají nejen o skladování a udržování krojů, ale také o postup při oblékání apod. Fotografie jak mužského tak ženského kroje se nachází v příloze práce.

1.2.3 Lidové písně

Vedle krojové tradice jsou lidové písně a hudba považovány za další nejpozoruhodnější projev lidové kultury. Dříve provázela hudba lid každým dnem. Zpěv bylo slyšet při práci, oslavách, zábavách anebo si zpívali jen tak pro radost. Dnes už jsou lidové písně a hudba slyšet spíše jen na zábavách a pořádaných akcích.

Při většině vystoupení a dalších příležitostech se objevuje spíše zpěv kolektivní. Nasvědčují tomu i druhy písní, které chlapi nebo děvčata zpívají většinou ve skupinách. Jsou to písně hodové, které mají tematiku největší podlužácké slavnosti. Další skupinou jsou písně k vrtěné a verbuňku, což jsou typy lidových tanců, které popisuje podkapitola 1.2.4 Lidové tance. Velkou skupinu tvoří písně milostné, které mají táhlý charakter. Téma milostných písní je provázáno také s písněmi svatebními a svícovými, které jsou spjaty s loučením se svobodou. Svatební a svícové písně bývají skládány na konkrétní osoby. Jelikož je Podluží známo jako vinařská oblast, velkou část lidových písní tvoří písně o víně. Poslední uvedenou oblastí budou písně vojenské a rekrutské, které jsou spíše staršího typu (Studenka, 1982, s. 165-174).

Pro to, aby se písně dochovaly a předávaly dál, jsou důležití ti, kteří se písním a hudbě věnují. Skladatelům písní, zpěvákům i instrumentální hudbě v Lanžhotě se věnuje kapitola 2.4 Lidová hudba v Lanžhotě.

1.2.4 Lidové tance

Tanec je spjat s folklorní tradicí už odedávna, stejně jako lidové písně. Popis jednotlivých tanců se zde objevuje především proto, že mnoho mladých chlapců a dívek, kteří do chasy přicházejí, tyto tance neumí. Proto je vhodné, aby se tyto tance naučili ještě před příchodem do lanžhotské chasy.

Verbuňk

Kružík (1977, s. 23-25) uvádí, že verbuňk je charakteristickým tancem Podluží. Chlapci si v něm dokazují svoji obratnost, taneční dovednosti a rytmické cítění. Patří mezi skupinové tance. Jako individuální tanec jej můžeme vidět hlavně při různých národopisných soutěžích. Je složený z několika figur, které si každý tanečník uspořádá sám. Mezi tyto figury patří výskoky, otočky, výskání, tleskání rukama, tleskání o holeně apod. Díky těmto figurám můžeme tanec popsat jako radostný. Před samotným tancem si chlapci, většinou držící se kolem ramen, zazpívají píseň, která bývá sborová. Po zazpívání začne kapela hrát v rytmu, ve kterém byla zpívána píseň a chlapci s výskotem začínají verbovat. Po skončení této části verbuňku jeden z chlapců většinou zvolá „*Muziko, úvratí*“, čímž pobízí kapelu k zahrání krátkého přídavku. Verbuňk nemá jasně stanovená pravidla. Nikde se neuvádí, jakou pozicí nebo figurou má tanečník začínat. Každý si určí sám, jak bude vypadat jeho charakteristický verbuňk.

Vrtěná

Na Podluží je vrtěná známá jako typický párový tanec. Tančí se většinou na konci sóla, ve kterém se běžně tančí jeden valčík a dvě polky. Samotnému tanci opět předchází píseň, kterou začíná zpívat jeden nebo dva chlapci. Postupně se k nim přidávají ostatní. Píseň, kterou si chlapci zvolí, má většinou několik slok. Po odzpívání každé sloky muzikanti zahrají v rytmu zvolené písně a při tom se tančí vrtěná.

Tanec začíná tím, že se dívka postaví před chlapce a vloží dlaně do jeho dlaní. Následuje pohyb rukou střídavě dopředu a dozadu. Tanečník si chytí tanečnici do základního postoje, ve kterém u sebe stojí pravými boky. Dívka položí pravou ruku na levé rameno chlapce, levou rukou se ho chytne za pravé rameno. Chlapec přidržuje dívce ruku na svém levém rameni levou rukou a pravou rukou ji drží pevně za pas. V tomto postoji přecházejí do rychlejšího vrtění s pohupováním v kolenou dopředu. Po několika otočkách se mění směr tance a tanečníci tančí pozpátku (Kružík, 1977, s. 47-55).

Hošije

Dříve byl tento tanec jakýmsi „soubojem“ o kosířek, který chlapci nosí na guláči a byl symbolem mužské síly a odvahy (viz podkapitola 1.2.2 Krojová tradice). Dříve se uváděl název „hoščije“, který pravděpodobně značil zkráceninu slov „hoši, čí je kosířek“.

Chlapec, který kosířek měl, mohl vyzvat na souboj jiného chlapce. Pokud ho přemohl, získal právo nosit jeho kosířek společně se svým. Souboj probíhal právě v hošijích. Chlapci se většinou postaví do půlkruhu před kapelou. Na začátku chlapec vyzve kapelu, aby mu zahrála hošijovou předeheru zvoláním „*Muziko, hošije!*“. Po předešle začne chlapec zpívat zvolenou píseň. Po zpěvu nejčastěji zvolá „*Veselo, chaso*“, a za doprovodu hudby vytváří různé figury, výskoky a poskoky. Postupně se chlapci střídají od nejstarších po ty nejmladší. Od verbuňku se hošije liší tím, že mají pomalejší a kratší ráz. Mají také přesněji určené typické hošijové kroky.

Chlapec začíná většinou tím, že stojí s nohama u sebe. Poté pokračuje úskokem do boku. Přitom pokrčí v koleni jednu nohu a druhou k ní v přískoku přisune. Toto opakuje několikrát na obě strany. Ruce má většinou roztažené do boku. Dalším typickým prvkem je přecházení přes špičku a patu. Tanečník má nohy u sebe, přitom se zhoupne v kolenou a posune se do boku přechodem přes špičku, poté stejným způsobem přes patu. Mohou následovat různé podřepy, ze kterých se přechází do výskoku. Chlapci poté vyskakují do výšky, jak nejlépe umí. V současné době se tento tanec užívá zejména při zahrávání hodů, o hodech a hodkách (Kružík, 1977, s. 69-73).

Moravská lidová kultura je pozoruhodná nejen pro tuzemské obyvatele, ale i pro zahraniční turisty. Mnohé podniky, např. v Praze, běžně pořádají tradiční folklorní večery, na kterých se hosté mohou seznámit s českými i moravskými lidovými kroji, písněmi a tanci. Tyto večery bývají turisty velmi vyhledávané a oblíbené. (Prague Extra, 2017)

2 VLIV FOLKLORU NA MĚSTO LANŽHOT A JEHO OBYVATELE

Akademický slovník cizích slov definuje folklor jako *lidovou kulturu a její projevy, kam patří slovesnost, hudba a tanec* (Kraus, Petráčková, 1995).

Folklor má v našem městě velký vliv, což ostatně vyplývá i z předešlých částí o projevech lidové kultury. Typickým projevem se stává nářečí, kterému je věnován krátký odstavec. Z Lanžhota díky folkloru pochází mnoho výrobců krojových součástek a díky nim se tyto tradice dále udržují. Většinou jsou to už starší lidé, kteří však mají zájem o udržení tohoto umění, a proto předávají svůj um i mladším generacím. Ani nejmladší generace v obci nezahálí a dodržuje tradice již v Mateřské škole, kde pořádají hody, fašank a další slavnosti, které jsou zmíněny níže. Díky vlivu folkloru se v Lanžhotě najdou také hudebně založení lidé, mezi které patří jak skladatelé písní, tak zpěváci nebo kapely. Ti reprezentují obec jak v tuzemsku, tak i v zahraničí. Nemałym důkazem folkloru v Lanžhotě jsou také pořádané krojové zábavy, kterým se podrobně věnuje poslední podkapitola.

2.1 Nářečí

K dalším znakům nejen města Lanžhot, ale i části Podluží, patří nářečí. V této oblasti se nářečí řadí k moravsko-slovenskému typu. Vyskytuje se spíše u starších občanů, kteří ho hojně užívají v každodenní mluvě. U mladší generace se postupně vytrácí. I u nich ale stále můžeme zaslechnout slova ovlivněná tímto nářečím. Nejviditelnějším znakem je užívání „dlouhého ú“ ve slovech, kde se běžně používá dvojhhláska „ou“ nebo koncovka „í“. Všimneme si toho například ve slovech: mouka = *múka*, kohout = *kohút*, zpívají = *zpívajú*, mají = *majú* apod. Další změnou v mluvě je užívání „tvrdého l“. Znamená to nahrazování písmena „l“ písmenem „u“. Příkladem může být sláma = *suáma*, hlava = *huava*, ona si sedla = *ona si sedua* apod. (Studenka, 1982, s. 63-68).

2.2 Výrobci kroje

V Lanžhotě se stále najde spousta šikovných občanů, kteří se podílí na uchování krojové tradice. Žijí zde občané, kteří vyrábí součásti kroje, nebo o ně pečují. Jejich seznam není nikde podrobně sepsán, šikovně je však zmiňuje zpravodaj Zvony Podluží

(Tučková, 2010). Jako jediného muže zde zmíníme Marka Turečka, který šije krojovou obuv, tzv. čižmy. Tuto práci převzal po svém dědovi, se kterým léta spolupracoval. Vyšíváním ozdobné části krojové košile, která se nachází u krku, se zabývají dvě ženy. Jde o paní Marii Šiškovou a Annu Mlýnkovou. Košile mají také bohatě vyšívané rukávy. Podobně se vyšívají také zástěry, kapesníčky a další vyšívané části kroje. Této činnosti se věnují Růžena Petřlová, Marie Holobrádková, Marie Kořínková a Hana Tučková (Tučková, 2010). K paní Anně Mlýnkové a Marii Kořínkové začaly chodit pro radu sestry Uhrový – Dana a Bronislava, které se začaly věnovat zhotovování lajblů a vyšívání červené výšivky u košil (Zpravodaj Lanžhot, 2010, s. 21).

Nejvíce žádanou částí kroje se stávají krojové malované mašle, které si děvčata většinou ladí k barevným vrchním sukním. Ručním malováním mašlí se zabývají paní Marie Švirgová a Ludmila Ciprysová, které jsou známé nejen v Lanžhotě, ale i v okolí (Tučková, 2010). Protože paní Švirgová a Ciprysová chtěly své umění předávat někomu, kdo v něm bude pokračovat, rozhodly se sestry Dagmar a Michaela Juroškovy, že si malování vyzkouší a nezůstaly pouze u zkoušení. Ve věku 23 a 24 let jsou nejmladšími zástupkyněmi této činnosti v Lanžhotě. Kromě malování mašlí se nyní věnují i malování žudra, nádobí a jiných předmětů, na které lidé chtějí ornamenty nebo květinové vzory zvětšit (Petřlová, 2016, s. 33-34). Péči o krojové spodničky se věnuje např. paní Eva Uhlířová, která je škrobí a žehlí.

2.3 Folklor v mateřské škole

Tradice a lidová kultura mají své místo i ve Školním vzdělávacím plánu Mateřské školy Lanžhot, jehož nejnovější verze byla zpracována v roce 2015. Díky tomu se děti začínají folkloru učit již v mateřské škole. Účastní se mnoha akcí, které jsou pořádány městem, nebo je pořádá samotná MŠ.

Tradičně zde pořádají Školičkové hody, které jsou obdobou skutečných hodů. Děti se na každoroční hody poctivě připravují a učí se lidové písně a tance. Poté, co se děti sejdou ve dvoře školky, odchází průvod k vybranému stárkovi. Tam děti zpívají a tančí a za doprovodu dechové hudby odcházejí zpět do školky. Zde je pro ně připravena menší

mája¹, kterou si samy postaví, a zpívají, tak jako dospělí, píseň „Tá lanžhotská mája tenká“. Ke konci pokračuje volná zábava dětí (Uhrová, 2016, s. 17).

Hody však nejsou jediná tradice, kterou školka dodržuje. Pořádá např. také školkový fašank, který zahajuje postní dobu. Zaměřuje se na různé fašankové říkanky, písňe a tanečky (Švach, 2013, s. 28). Pořádá také fašankový průvod městem, kdy jsou děti oblečeny do masek a nesou vyrobenou basu jako symbol ukončení hudebního veselí (Hostinová, Kosková, 2007, s. 16).

2.4 Lidová hudba v Lanžhotě

Že se v Lanžhotě najde spousta zručných lidí, kteří pokračují v tradicích a vyrábí součásti kroje, již bylo zmíněno. Za zmínku ovšem stojí také lidová hudba a skladatelé písní. Vlivem dlouholeté hudební tradice se v Lanžhotě najde spousta lidí, kteří tuto obec reprezentují jak v blízkém okolí, tak i ve světě.

Mezi ty nejznámější lanžhotské skladatele patří Rózka Horáková, která celý svůj život zasvětila hudbě a skládání písní. Byla nejen skladatelkou, ale také zpěvačkou. Celkový počet písní, které složila, se udává na dvanáct tisíc. Mezi těmito písněmi můžeme najít hlavně písňe kostelní a svícové. Svíca se dá v dnešní době vysvětlit jako rozlučka se svobodou, která se koná před svatbou. Napsala také mnoho dalších básní a blahopřání, na které malovala lidové ornamenty (Ciprysová, 2012, s. 13-14). V roce 2012 se na počest 100. výročí narození konal Večer Rózky Horákové, kde zpívali jak děti, tak i chlupci z lanžhotské chasy a mužský a ženský sbor z Lanžhota. Tohoto roku vznikl zpěvník z dochovaných písní Rózky Horákové. Její písňe jsou v Lanžhotě i jeho okolí proslulé, zpívají se i na dnešních zábavách a různých kulturních akcích, které jsou v Lanžhotě pořádány (Bartošová, 2012, s. 18-19).

Synovec Rózky Horákové Josef „Jožulka“ Uher také zdědil lásku k hudbě. I z jeho písní byl vydán zpěvník, který obsahuje cca 60 autorských písní. První píseň složil Jožulka Uher asi ve dvaceti letech, jeho písňe se však začaly objevovat až po uplynulých čtyřiceti letech. V jeho písních lze najít lásku k našemu kraji, kterou podtrhuje hojně užívaným nářečím (Sigmund, 1995, s. 3-7).

¹ Výraz „mája“ pochází ze slováckého nářečí a v této práci je použit proto, že nejlépe vystihuje povahu věci, kterou pojmenovává. Od klasické májky se liší zejména velikostí, „mája“ je několikanásobně vyšší. Tento výraz se v práci vyskytuje několikrát.

Dále by bylo vhodné zmínit mužský a ženský sbor. Ženský sbor se začal scházet proto, aby pokračoval v tradicích svých maminek a udržoval tak sborový zpěv stále na vrcholu. Poprvé ženy vystoupily v roce 1987 a působí v našem městě dodnes. Pozadu nechtěli zůstat ani muži, kteří založili svůj sbor v roce 1997. Oba sbory se účastní místních i okolních akcí a ukazují tak, že hudební tradice v Lanžhotě rozhodně nemizí (Prajková, 2010, s. 19-20).

Mezi zpěvácké páry, které také vynikají svým zpěvem, patří manželé Osičkovi a Uhrovi.

Jítka a Břetislav Osičkovi se zpěvu věnují již od malička. Spojení jsou také s dechovou hudbou Lanžhotčankou, o které je psáno níže. Pan Břetislav zpívá také s dechovou hudbou Moravankou a díky tomu, že manželé vlastní Hospodu U Bartošů, kde občané slaví svá významná jubilea a konají se zde také různé folklorně zaměřené akce, mají opravdu nabitý program.

Další pár, který rozhodně stojí za zmínku, jsou manželé Uhrovi. Jak Josef, tak i Jana se zpěvu věnují od malička. Josef působí v lanžhotském mužském sboru a je také skladatelem lidových písní. Jana pracuje jako učitelka na ZŠ, kde vedla také pěvecký kroužek. Společně vedou rodinný podnik, který se orientuje na výrobu vína (Ciprysová, 2006, s. 14-15).

Aby řeč nebyla pouze o zpěvácích a zpěvačkách, je důležité zmínit také kapelu. Dechová kapela Lanžhotčanka vznikla v roce 1976 pod jiným názvem a založili ji lanžhotští muzikanti. Kapelníkem je dodnes Emil Hrubý. Kapela doprovází hody a další slavnosti už roky. Známi jsou však také v zahraničí. Bylo možné je slyšet např. v Rakousku, Německu, Francii, Holandsku, Kanadě a USA. Můžeme tedy s jistotou říct, že za svou dobu fungování sklídila tato kapela velký úspěch nejen u nás, ale i ve světě (Lanžhotčanka, 2011).

2.5 Muzeum

Lanžhotského muzea si všimne každý, kdo projíždí městem, už jen kvůli výraznému malovanému ornamentu na žudru okolo dveří, který každého upoutá. Muzeum sídlí v domě, který je chráněn památkovým ústavem. Dům je ponechán tak, jak sloužil svým tehdejším obyvatelům k hospodaření. V tomto domě se nachází muzeum od roku

2003. Je zachován tak, aby návštěvníkům nabídnul pohled na život našich předků. V muzeu se nachází několik místností, kde jsou k nalezení součásti lidového kroje spolu s třemi figurínami znázorňujícími dnešní podobu krojů. Zde se také nachází původní nábytek, který je malován lidovým ornamentem. K vidění jsou také malé figuríny představující kroje dětské. Objevuje se zde také mnoho kuchyňských předmětů a nádobí, které je jak obyčejné, tak i sváteční – malované ornamentem. Najdeme zde také figuríny, které znázorňují kroje pro starší vdané ženy, které vidáme v ulicích Lanžhota i dnes. V dalších místnostech se nachází spousta nářadí pro řemeslníky. Ve dvoře muzea nalezneme staré zemědělské stroje a konají se zde různé akce pořádané městem, výstavy apod. (Ciprysová, 2010, s. 32-34).

2.6 Lanžhotská chasa

Lanžhotská chasa je pojem, který je často zmiňován jak v teoretické, tak v praktické části této práce. Podle Tučkové (2010, s. 9) se místní mládež neorganizuje do slováckých kroužků, jako např. v různých okolních městech. Do chasy se může zařadit každý, kdo chce začít chodit v kroji a účastnit se v něm krojových zábav. Členy se stávají většinou mladiství, kteří dokončí povinnou školní docházku a dovrší 15 let. Horní věková hranice není nijak určena. Chasu můžeme tedy charakterizovat jako náhodně vzniklé společenství mladých lidí, kteří oblékají kroj a účastní se v něm krojových zábav. V čele chasy stojí dva stárcei (chlapci) a dvě stárkové (děvčata), kteří jsou voleni chasou vždy na jeden rok. Ti mají za úkol pořádání krojových zábav, kterým se věnuje následující podkapitola.

2.7 Krojové zábavy

Folklor se zde mimo jiné zachoval v podobě krojovaných zábav, které se konají téměř každý měsíc, a pořádá je místní chasa. Jejich popis je důležitý hlavně proto, aby čtenář práce pochopil náležitosti jednotlivých zábav, jelikož celotáborovou hrou, které se věnuje praktická část práce, bude příprava na jednu z největších podlužáckých slavností – hody.

V celém roce chasa v Lanžhotě pořádá celkem devět krojovaných zábav. Hlavními pořadateli jsou dva stárcei, kterým pomáhají jejich rodiny. Krojové zábavy se většinou orientují podle církevních svátků.

Štěpánská zábava

Volba nových stárků je spjata se Štěpánskou zábavou, která se koná 26. prosince. V tento den chlapci volí stárky, kteří budou chasu zastupovat po celý rok. Dříve se chlapci o tuto pozici ucházeli, protože to byla pro ně i jejich rodinu čest. Existovala zásada, že stárkem mohl být chlapec po vojně a měl být také „*urůstlý, šikovný a fešný*“. Dnes není výjimkou, když se stárky stanou chlapci ve věku 17 až 21 let. Až všichni chlapci zvolí nové dva stárky, přijdou do sálu, kde se tyto akce konají, a večer pokračuje volnou zábavou krojovaných za doprovodu dechové hudby.

Krojový ples

Druhá muzika je honosnější a slavnostnější než Štěpánská zábava. Je jí Krojový ples, který se koná většinou v polovině ledna. Na tuto zábavu chodí chasa nastrojena v nejslavnostnějších krojích. Večer začíná předtančením, kterým bývá Česká nebo Moravská beseda. Po předtančení opět pokračuje volná krojová zábava (Vermouzek a kol., 1983, s. 398-399).

Fašanková zábava

Následující muzikou je Fašanková zábava, která značí začátek postní doby. Na tuto zábavu chodí chasa v méně slavnostních krojích. Zábavu zahajuje tanec „podšable“, který tančí pouze chlapci z chasy. Je to skákavý tanec s dřevěnými a kovovými šavlemi. Po tomto zahájení pokračuje opět volná krojová zábava. Kolem půlnoci se část chasy převleče za masky a následuje pohřbívání basy s vtipným programem (Kružík 1982, s. 12-15).

Velikonoční zábava

V postní době se nekonají žádné zábavy. Čtvrtou muzikou je Velikonoční zábava, která je oslavou Velikonoc, jakožto největšího křesťanského svátku. Chasa opět chodí v nejslavnostnějších krojích. Zábava je zahájena tzv. „Lanžhotským sólem“, které je typické tím, že se tančí pouze u nás, v Lanžhotě. Toto sólo tancuje celá chasa, chlapci i děvčata. Po předtančení následuje volná krojová zábava.

Krojový výlet

První letní muzikou je Krojový výlet, který se koná většinou na začátku července. Výlet se jí říká proto, že dříve se tyto zábavy konaly buď na louce anebo na okraji lesa.

Tato zábava je spjatá s příchodem nových dívek a chlapců, kteří ukončili devítiletou školní docházku (Vermouzek a kol., 1983, s. 399). Chasa nosí letní kroje, které nejsou příliš slavnostní, a na místo přichází průvodem i s kapelou (Kružík, 1982, s. 72).

Zahrávání hodů

V polovině srpna, tj. čtyři týdny před hody, se koná Zahrávání hodů. Touto muzikou se dává všem na vědomí, že by se měli pomalu začít chystat na největší podlužáckou slavnost, kterou jsou hody. Zahrávání hodů je venkovní zábava, která se u nás koná na náměstí (Kružík, 1982, s. 78). Je zahájena hošijemi. Následuje volná krojová zábava, na kterou se sjíždějí i chasy z okolních měst a vesnic.

Hody

Hody jsou největší slavností v každém městě a vesnici na Podluží. Slaví se na celém Slovácku, ale na Podluží bývají hody nejhonosnější. Hody jsou známy jako největší a nejokázalejší slavnost města nebo vesnice, které vévodí typické zvyky a společenské normy. Přípravy na hody začínají již v domácnostech, kde se provádí velký úklid. Pečou se různé druhy cukroví a hodovních koláčků a musí být dostatek jídla a pití pro případné hodové hosty (Studenka, 1982, 133-135). V Lanžhotě se hody slaví na svátek kostela, který je zasvěcený Povýšení svatého kříže. Datum hodů vychází na 14. září, anebo první neděli po tomto datu. Hodům předchází přivezení a stavění máje. Pro tu se jezdí na Slovensko tradičně s koňmi a vozem. Chlapci přivezou několik borovic jiné tloušťky a ze tří částí se potom staví dvakrát platovaná mája, která měří okolo 40 metrů. Stavění máje, které se koná v sobotu před hody, je v Lanžhotě opravdová rarita. Staví se totiž ručně za pomoci chasy a přítomných mužů. Když je postavená, celý dav zpívá píseň „Tá lanžhotská mája tenká“, která tradičně zní při této příležitosti. Nyní už můžou začít hody. V neděli ráno chodí chasa v nejslavnostnějších krojích do kostela na mši svatou. Odpoledne následuje průvod pro prvního stárka a odchod chlapců na náměstí „pod máju“, kde zpívají a skáčou hošije. Poté přicházejí krojovaná děvčata a zábava volně pokračuje. Během celého dne se sjíždí chasa z celého okolí.

Hody pokračují v pondělí, kdy jde chasa opět průvodem pro druhého stárka a následně na náměstí chlapci zpívají a skáčou hošije. Zábava pokračuje stejně jako předešlý den. K večeru je vyhlášeno „sólo mužácké“, které tančí ženatí muži se svobodnými krojovanými dívkami. V úterý je hodový den poněkud volnější. Zábava začíná až

odpoledne, kdy se chasa sejde v méně slavnostních krojích a nastává volení stárkových, tj. děvčat, které budou po celý rok zastupovat krojované dívky. Volí se také dva úterní stárci, kteří na jeden den přebírají povinnosti hlavních stárků. Následuje průvod k prvnímu úternímu stárkovi, kde je pro chasu nachystáno pohoštění a děvčata poté zpívají žertovné písně, které si sama složila a skáčou při tom hošije, jako chlapci v neděli a v pondělí. Večer pokračuje průvodem k druhému úternímu stárkovi, kde hody pokračují stejným způsobem. Nakonec se chasa vrací do sálu, kde se hody ukončují (Kružík, 1982, s. 78-90).

Hodky

Za týden od hodů následují hodky. V sobotu večer je klasická krojová zábava v méně slavnostních krojích v sále. V neděli odpoledne se koná zábava zase na náměstí ve slavnostních krojích a během dne následuje „babské sólo“, kdy tancují vdané ženy se svobodnými krojovanými chlapci (Vermouzek a kol., 1983, s. 401).

Dívčí vínek

V polovině listopadu následuje zábava, kterou pořádají děvčata stárkové. Tato zábava není krojová. Říká se jí Dívčí vínek a je to obdoba plesu. V sále visí ve věnci střevicek s právem na dívčí volenku, která probíhá po celý večer vínku. Když chlapci střevicek s právem utrhnou, musí za něj zaplatit a volenka je změněna na pánskou.

Kateřinská zábava

Poslední zábavou, která se koná většinou týden po Dívčím vínku, je Kateřinská zábava. Chasa chodí oblečena v méně slavnostních krojích. Během večera přicházejí na řadu různé scénky a vtipná vystoupení, která si připraví buď chasa, nebo například ostatní návštěvníci zábavy (Kružík, 1982, s. 93-94).

Po této zábavě následuje opět Štěpánská zábava a koloběh roku se opakuje. Popis všech zábav byl zahrnut do této práce především pro vysvětlení, jaké tance a předtančení se u nás tančí a jak zábavy probíhají, jelikož to bude náplní jednotlivých aktivit v praktické části projektu.

3 MASARYKOVA ZÁKLADNÍ ŠKOLA LANŽHOT

Kapitola o základní škole je zde zařazena především proto, že škola bude pořadatelem folklorního tábora. Škola jako taková nepořádá skoro žádné akce spojené s folklorem, a proto je vhodné, aby dbala na předávání tradic pro začátek tím, že uspořádá takto zaměřený tábor.

3.1 Charakteristika Masarykovy základní školy Lanžhot

Masarykova základní škola zajišťuje ve městě Lanžhot kompletní základní vzdělání dětí z města i okolí. Zahrnuje první i druhý stupeň a také třídy pro děti se speciálními potřebami, které se nachází na odloučeném pracovišti školy. Hlavní činností školy je poskytovat žákům kvalitní všeobecné vzdělání, vést je k samostatnosti a rozvíjet jejich osobnosti ve shodě s mravními a životními hodnotami. Škola se, mimo jiné, svým zaměřením orientuje na aktivity související s regionem Podluží, výuku cizích jazyků, ekologii, sport, užívání komunikačních a informačních technologií a také učí žáky plnohodnotně využívat jejich volný čas. Vede je k tvořivému a logickému myšlení, k otevřené komunikaci, toleranci, rozvíjení schopnosti spolupracovat a respektovat ostatní (Pláténíková, 2016, s. 4-8).

3.2 Historie základní školy

V roce 1922 byl obecním zastupitelstvem vydán souhlas ke zřízení měšťanské školy. Stavba však započala až v roce 1924 a škola byla slavnostně otevřena ještě téhož roku. Počet žáků ve škole vzrůstal a navštěvovaly ji nejen děti z obce Lanžhot, ale později také přesporní žáci z blízkého okolí. Již tehdy se žáci účastnili výletů a exkurzí, které prohlubovaly jejich praktické znalosti předmětů. V roce 1945 došlo kvůli bojům a kvůli obsazení budovy školy německými vojsky k jejímu značnému poškození. Až o rok později byla budova zcela opravena, k čemuž přispěli občané města, rodiče i různé organizace a okolní školy. Po opravě se obnovila výuka na škole a vzrostl počet zájmových kroužků, které navštěvovalo 95 % žáků. K mimoškolním aktivitám patřily oblíbené Školy v přírodě a lyžařské kurzy. Škola byla postupně modernizována a opravována. V roce 1998 vznikl školní klub, který organizoval mnoho mimoškolních činností, jak pravidelných, tak i jednorázových. (Ciprysová, 2004).

3.3 Projekty a akce školy

Základní škola se účastní mnoha projektů, jak těch pořádaných v celé České republice, tak i těch vytvořených školou samotnou. Mezi tyto projekty patří např. Den země, Knihovna bez hranic, Učíme se zdravě žít, Život na dolním toku Moravy apod. Mezi projekty EU, které škola také podporuje, patří S Evou a Edou zdravě a bezpečně nebo Pojďme se dotknout ICT.

Mezi akce pořádané školou patří např. lyžařský kurz, kterého se účastní žáci sedmých ročníků. Pro páté ročníky je organizována oblíbená Škola v přírodě, která je zařazena do akcí školy již po několik desetiletí. Nejstarší, deváté ročníky se účastní výletu na nedaleký Baldovec, který dětem poskytuje sportovní a adrenalinové vyžití. Tyto aktivity škola pořádá v rámci plnění Minimálního preventivního programu jako team-buildingové aktivity (Pláteníková, 2016).

4 CHARAKTERISTIKA PROJEKTU

Projekt je zaměřený na vytvoření týdenního tábora s folklorní tematikou. I když žijeme ve městě, které je známé díky svým folklorním zvykům, tradice začínají upadat, protože o ně čím dál více mladých lidí nemá zájem. Projekt se tedy snaží mladé lidi motivovat k pokračování v těchto zvycích a folklorních tradicích. Celý tábor se ponese v duchu příprav na hody, které se budou konat poslední den tábora.

4.1 Cíl projektu

Hlavním cílem projektu je tedy seznámit mladé lidi ve městě Lanžhot s tradicemi a zvyky, které jsou spojeny s folklorem, podporovat je v dodržování těchto zvyků, vést je ke vztahu k lidové kultuře a tento vztah prohloubit.

Mezi další cíle patří seznámení s konkrétními lidovými písněmi a tanci, které jsou pro Podluží typické a jejich úspěšné zvládnutí. Dále zasvěcení do jednotlivých zvyků, které se odehrávají na krojovaných zábavách, obeznámení účastníků s jednotlivými součástkami lidového kroje a jejich výrobou. Dalším a neméně důležitým cílem je začlenění nových krojovaných do již vzniklého celku – lanžhotské chasy, vzájemné představení se a navázání přátelských vztahů s ostatními členy chasy.

4.2 Cílová skupina

Jako cílovou skupinu jsem si zvolila mladé lidi převážně z obce Lanžhot a jejího blízkého okolí. Projekt by se mohl realizovat v jakékoli obci patřící do regionu Podluží. V jiných oblastech by hrozilo větší množství odlišností v jednotlivých tradicích, tancích apod.

Projekt se zaměřuje na lidi ve věku od patnácti do dvaceti let. V patnácti letech u nás začínají mladiství chodit v kroji a můžou tento tábor brát jako průpravu do začátku. Mladí, kteří v kroji již chodí, si na tomto táboře můžou doplnit nedostatky v jakékoli oblasti, která je určena v cílech projektu.

Skupina účastníků tábora je heterogenní, tzn., že je tábor vhodný pro dívky i chlapce. Maximální počet účastníků je stanoven na 30 lidí.

4.3 Ukazatelé plnění cílů

Plnění stanovených cílů bude sledováno pomocí zpětné vazby účastníků, která se bude konat vždy na konci dne. Účastníci zhodnotí průběh dne, připravenost aktivity a také to, jestli pro ně aktivita byla užitečná a splnila jejich očekávání. Každodenní hodnocení bylo zvoleno proto, že v daný den mají účastníci aktivity v živé paměti a mohou je objektivněji hodnotit. Na konci tábora proběhne písemné zhodnocení celého pobytu. Každý účastník zhodnotí, zda mu byl program tábora užitečný a prospěšný. Vedoucí mohou podle každodenního hodnocení aktivit lehce měnit program následujících dní. Konečné hodnocení slouží jako zpětná vazba pro pořadatele a vedoucí tábora.

5 TECHNICKÉ NÁLEŽITOSTI PROJEKTU

Tato kapitola řeší veškeré technické náležitosti projektu. Na úvod je vybrán termín a místo pořádání projektu. Dále je stanoven přesný rozpočet, který je podrobně rozepsán. Nakonec bude určeno personální zajištění a celková propagace projektu.

5.1 Termín projektu

Vhodný termín pro realizaci projektu je červenec. Na začátku července se koná první krojová zábava, na kterou poprvé přicházejí noví, mladí krojovaní. Je tedy žádoucí, aby se hned na začátku začlenili do kolektivu již fungující skupiny krojovaných a osvojili si základy lidového tance, zpěvu a všeho, co k zábavám patří. Pro potřebu bakalářského projektu je termín stanoven na 9. – 16. července 2017. Odjezd je plánován 9. července v odpoledních hodinách a návrat 16. července po obědě.

5.2 Místo pořádání projektu

Pro konání projektu byl zvolen Penzion Jana v Mlýnkách, který se nachází blízko města Strážnice. Leží v chráněné krajinné oblasti Bílé Karpaty (Penzion Jana, 2017). Nedaleké město Strážnice je známé pro svůj zámek, skanzen lidové kultury a mezinárodní folklorní festival, který se poprvé uskutečnil v roce 1946 a koná se ve Strážnici každoročně (Festival Strážnice, 2017).

Ubytování je možné buď v penzionu, který má kapacitu 50 míst, nebo v dřevěných chatkách, které se nachází na rozsáhlém pozemku u penzionu. K dispozici jsou buď velké chatky pro 7 osob s vlastním sociálním zařízením, nebo malé chatky s kapacitou 5 osob bez sociálního zařízení. Obyvatelé menších chatek mohou využívat sociální zařízení, které se nachází v prostorách penzionu a je dostatečně prostorné a vybavené. Pro potřeby projektu bylo zvoleno ubytování účastníků v menších chatkách po pěti osobách i vzhledem k tomu, že počet účastníků je 30.

Kolem celého areálu jsou umístěna různá hřiště, např. pro kopanou a volejbal, dětské hřiště, dále bazén a zastřešený prostor pro hry venku za nepříznivého počasí. Nedaleko penzionu se nachází také několik luk, které jsou vhodné pro náročnější pohybové hry. V okolí se rozprostírají husté lesy a nedaleko leží také vodní nádrž. V penzionu je k

dispozici velká společenská místnost spolu s dalšími místnostmi, které je možno využít např. k různým sportovním aktivitám, jako je stolní tenis, kulečnick, šipky, taneční aktivity, aerobik apod.

5.3 Rozpočet projektu

Do rozpočtu projektu jsou započítány příjmy a výdaje, které jsou stručně a přehledně popsány v tabulkách. Po stručném popisu následuje podrobný rozpis všech položek, který je uveden níže. Celková cena tábora pro účastníky byla stanovena na 2 000 Kč. Instruktoři si po předešlé domluvě uhradí poloviční stanovenou cenu, tzn. 1 000,- a pracují bez nároku na odměnu. Pedagogičtí pracovníci nehradí žádnou část ze stanovené částky.

Tabulka č. 1 *Příjmy*

Příjmy			
Druh	Počet	Výše částky	Celkem
Poplatek účastníků	30	2 000 Kč	60 000 Kč
Poplatek instruktorů	4	1 000 Kč	4 000 Kč
Příspěvek od města Lanžhot	-	20 000 Kč	20 000 Kč
Příspěvek od ZŠ Lanžhot	-	3 100 Kč	3 100 Kč
			87 100 Kč

Tabulka č. 2 *Výdaje*

Výdaje				
Druh	Počet osob	Výše částky	Počet	Celkem
Ubytování	37	100 Kč	7 nocí	25 900 Kč
Strava	37	190 Kč	7 dní	49 210 Kč
Cesta	-	28 Kč	94 km	2 632 Kč
Cesta na výlet	-	28 Kč	20 km	560 Kč
Vstupné	37	60 Kč	-	2 220 Kč
Materiál, pomůcky	-	3 100 Kč	-	3 100 Kč
Odměny	-	400 Kč	-	400 Kč
Rezerva	-	3 078 Kč	-	3 078 Kč
				87 100 Kč

Tabulka č. 3 *Celková bilance*

Celková bilance	
Příjmy	87 100 Kč
Výdaje	87 100 Kč
Zůstatek	0 Kč

Podrobný rozpis položek rozpočtu

V této části budou podrobně popsány jednotlivé položky rozpočtu projektu.

Příjmy

Největší částí celkových příjmů jsou poplatky účastníků projektu. Částka činí 2 000 Kč a byla vypočítána vzhledem k vzniklým výdajům tak, aby pro účastníky cena nebyla příliš vysoká.

Druhou položkou jsou poplatky instruktorů, kteří souhlasili s tím, že za tábor zaplatí poloviční část poplatku účastníků, tzn. 1 000 Kč. Instruktoři se tábora účastní bez nároku na odměnu.

Důležitou částkou, která byla započítána do příjmů projektu, je příspěvek od města Lanžhot. Město se snaží podporovat folklor a tradice nejen tím, že každoročně přispívá na folklorní akce finanční částkou. Folklorní tábor je sice akcí mimořádnou, ale kvůli tomu, že město ani škola žádné tábory nepořádají, se město rozhodlo tuto příjemnou změnu podpořit částkou 20 000,-.

Poslední část rozpočtu hradí Masarykova základní škola Lanžhot, která se rozhodla uhradit částku za zakoupený materiál a pomůcky. Podrobně bude tato částka rozepsána níže v části Výdaje.

Výdaje

První položka, kterou zmiňuje tabulka výdajů, je ubytování. Jak již bylo zmíněno v podkapitole 5.2 Místo pořádání projektu, účastníci budou bydlet v menších chatkách. Cena na osobu v této chatce činí 100 Kč na jednu noc.

Nejvýraznější položku ve výdajích činí strava. Účastníkům je zajištěna plná penze, do které patří snídaně, oběd, svačina a večeře. Pitný režim je zajištěn neomezeně po celý průběh tábora. Částka za plnou penzi činí na osobu 190 Kč na den.

Další položku představuje cestování. Do výdajů je započítána cesta z Lanžhota do penzionu Jana. Tato cesta je dlouhá 47 kilometrů, cesta tam i zpět činí tedy 94 kilometrů. V programu tábora je plánovaný i jeden výlet do nedaleké Strážnice. Cesta z penzionu Jana do Strážnice je dlouhá 10 kilometrů, cesta tam i zpět tedy činí 20 kilometrů. Cena za jeden kilometr byla stanovena zvolenou autobusovou dopravou na 28 Kč.

Jak již bylo zmíněno výše, v programu je započítán i výlet do Strážnice, kde je naplánována návštěva strážnického skanzenu. Vstupné do skanzenu činí 60 Kč na osobu.

Důležitou položkou je nákup materiálu a pomůcek sloužících k provedení her a aktivit. Částka není příliš vysoká z toho důvodu, že větší část materiálu a pomůcek škola může zapůjčit (jedná se především o různé sportovní vybavení, jako jsou lana, kužely apod., papírnické potřeby, notebook, reproduktory atd.). Další část pomůcek, které jsou spojeny s folklorními aktivitami, zajistí instruktoři tábora (jedná se především o CD a DVD s lidovými písněmi, části krojů atd.). Do pomůcek, které se však musí zakoupit, můžeme započítat např. barvy na dřevo a kov, bílé a barevné stuhy, štětce, kuchyňské suroviny na pečení atd.

Menší část rozpočtu byla věnována na odměny, které účastníci obdrží za výhru v aktivitách a soutěžích. Mezi tyto odměny budou patřit zejména drobné dárkové předměty a sladkosti.

Poslední částí je rezerva, která byla vytvořena pro nečekané výdaje, které mohou v průběhu tábora nastat. V případě nevyužití této rezervy bude rozpočítána mezi všechny účastníky tábora a bude jim vrácena.

5.4 Personální zajištění projektu

Projekt budou zajišťovat zaměstnanci Masarykovy základní školy Lanžhot, kteří mají zkušenosti s pořádáním podobných akcí, jako jsou např. adaptační kurz, lyžařský výcvik apod. Díky svým dlouholetým zkušenostem zajistí odborný dohled nad celým táborem. Zdravotník bude taktéž zaměstnanec Masarykovy základní školy v Lanžhotě, který je způsobilý a schopný vykonávat funkci zdravotníka. Celkově se tábora budou účastnit tři pedagogičtí pracovníci, z nichž jeden bude vykonávat funkci zdravotníka.

Realizaci programu, který zahrnuje hry a aktivity zaměřené na lidovou kulturu, zajistí členové lanžhotské chasy, kteří se tábora účastní dobrovolně jako vedoucí jednotlivých úseků programu. Tábora se budou účastnit čtyři členové lanžhotské chasy.

5.5 Propagace projektu

K hlavní propagaci projektu budou sloužit propagační letáky, které budou vylepeny na viditelných místech v obci. Letáčky budou vloženy také na webové stránky školy a města Lanžhot. Jako další možnost vhodného umístění letáčků se jeví infokanál kabelové televize obce Lanžhot, prostřednictvím kterého obec sděluje občanům důležité informace o svém chodu, přidává pozvánky na pořádané akce ve městě i okolí apod.

Další možností je také osobní setkání s potencionálními účastníky tábora, tj. návštěva devátých tříd základních škol, během níž bude možné jim vhodnou a motivující prezentací představit tábor a pozvat je na něj. Starší účastníky, kteří již nenavštěvují základní školu, je možné informovat o tomto projektu na různých akcích, které se konají v průběhu roku.

6 PROGRAM PROJEKTU

Tato kapitola je věnována nejprve návržení denního harmonogramu, který je každý den stejný, poté následuje detailní popis jednotlivých dnů a plánovaných aktivit.

6.1 Denní harmonogram

Denní harmonogram je navržený plán, podle kterého se bude řídit rozpis a výběr aktivit tak, aby nám vyhovovaly vzhledem k časovému rozvržení.

Tabulka č. 4 *Denní harmonogram*

7:30 – 8:00	Budíček, osobní hygiena
8:00 – 8:30	Snídaně
9:00 – 11:30	Dopolední program
12:00 – 12:30	Oběd
13:00 – 14:00	Polední klid
14:00 – 16:30	Odpolední program I
16:30 – 17:00	Svačina
17:00 – 19:00	Odpolední program II
19:00 – 19:30	Večeře
20:00 – 22:00	Večerní program

6.2 Táborová hra

Smyslem táborové hry bude příprava na největší podlužáckou slavnost – hody (viz podkapitola 2.7 Krojové zábavy), které se budou konat předposlední den tábora. Aktivita budou zaměřené na výuku tanců a zpěv písní, které můžeme na hodech vidět. Dále se budeme zaměřovat i na další tradice a zvyky, které se o hodech, popř. i jiných zábavách, dodržují. Všechny aktivity však nebudou pouze s folklorní tematikou. Aby se účastníci tábora protáhli, pobavili a odpočinuli si, byly zařazeny hry pohybové, zábavné aj., které by tyto body měly splňovat.

6.3 Neděle – první den

Odjezd z města Lanžhot je plánován v 14:00 hodin z náměstí. Vzhledem k tomu, že cesta do penzionu trvá cca jednu hodinu, na místo dorazíme v 15:00 hodin. Následovat bude rozdělení účastníků do chat a ubytování. V 16:00 proběhne zahájení tábora a představení denního harmonogramu. Poté je plánovaná svačina a po ní odpolední program.

Odpolední program II

Aktivita č. 1: Komu míč?

Pomůcky: lehčí míč

Časová náročnost: 15 minut

Cíl: seznámení účastníků tábora, trénink postřehu

Průběh aktivity: Skupina utvoří kruh. Jeden z účastníků dostane míč. Než míč hodí jinému účastníkovi z kruhu, musí zavolat jeho jméno a jmenovaný musí míč chytit. V házení by se měli vystřídat všichni účastníci (Neuman, 1998, s. 53).

Aktivita č. 2: Místo po mé levici je volné

Pomůcky: žádné

Časová náročnost: 45 minut

Cíl: seznámení ve skupině, poznání charakteristických rysů ostatních

Průběh aktivity: Skupina si sedne do kruhu tak, aby zůstalo jedno místo volné. Ten, po jehož levici je volné místo, vysloví větu: „*Po mé levici je prázdné místo, přeji si, aby ho obsadil někdo, kdo ...*“ a dokončí ji uvedenou charakteristikou, např. „*... aby ho obsadil někdo, kdo rád zpívá lidové písně.*“ Věty můžou účastníci zaměřovat nejen na folklorní tematiku, ale i na jiné poznávací znaky ostatních. Díky těmto výrokům se účastníci navzájem více poznají (Neuman, 1998, s. 61).

Aktivita č. 3: Vakonošíková

Pomůcky: malý batůžek, několik tenisových míčků, barevné stužky, píšťalka

Časová náročnost: 45 – 60 minut

Cíl: pobavení, protažení, rozvoj fyzické kondice

Průběh aktivity: Na začátku si každý účastník vylosuje z pytlíčku barevnou stužku, kterou si uváže na zápěstí. Tím se zařadí do jednoho ze čtyř barevných týmů. Každý tým dostane čas na vymyšlení svého jména. Poté se losuje pořadí hraných zápasů. Hrají vždy všechny týmy najednou, ale vždy dva týmy proti sobě. Jeden z týmu má na zádech malý batůžek, který je otevřený. Hráči týmu mohou svého vakonoše bránit, nesmí se k němu však přiblížit na vzdálenost menší než jeden metr. Ostatní členové týmu dostanou tenisové míčky a jejich úkolem je míček vhodit do batůžku vakonoše protihráčů. Za každý trefený míček dostane tým bod (Fond her, 2007, s. 172-173).

Večerní program

Ve večerním programu mají vedoucí přichystanou scénku, která uvede účastníky do celotáborové hry, která se týká příprav na hody. Následuje stručné představení programu jednotlivých dní. Poté jsou účastníci tábora vyzváni ke sdělení svých očekávání a přání a na kus papíru napíší, co by si z tohoto tábora chtěli odnést.

Aktivita č. 1: Scénka vedoucích

Pomůcky: části krojů, notebook, CD s písničkami

Časová náročnost: 30 minut

Cíl: uvedení účastníků tábora do táborové hry, pobavení

Průběh aktivity: Vedoucí (členové lanžhotské chasy) předvedou nacvičenou scénku, prostřednictvím níž uvedou účastníky tábora do táborové hry a do programu jednotlivých dní. Vedoucí jsou oblečeni v neúplném lanžhotském kroji

Aktivita č. 2: Seriál Slovácko sa nesúdí

Pomůcky: projektor, plátno k promítání, počítač, DVD se seriálem

Časová náročnost: 45 minut

Cíl: porozumění folklornímu dění v seriálu, rozbor této situace

Průběh aktivity: Účastníkům budeme promítat první díl ze seriálu *Slovácko sa nesúdí*, který má název *Parohy*. Poté následuje krátká diskuze o specifických momentech dílu.

Aktivita č. 3: Zpětná vazba – školní hodnocení

Pomůcky: list papíru velikosti A1, fixy

Časová náročnost: 5 – 10 minut

Cíl: zhodnocení denních aktivit, zpětná vazba

Průběh aktivity: Na list si předem napíšeme názvy aktivit. Účastníci mají možnost přidělit každé aktivitě známku jako ve škole – 1 je nejlepší, 5 je nejhorší. Kdo chce, může připsat na spodní část listu poznámku.

6.4 Pondělí – druhý den

Dopolední program

Aktivita č. 1: Na hamounka

Pomůcky: příbor, tabulka čokolády, zimní bunda, čepice, rukavice, hrací kostka

Časová náročnost: 30 – 45 minut

Cíl: pobavení, ranní protažení

Průběh aktivity: Hráči sedí v kruhu. Uprostřed kruhu je talíř, na kterém je na kousíčky nalámaná čokoláda. Vedle talíře leží příbor a připravené oblečení. První hráč začíná házet kostkou, pokud mu nepadne šestka, posílá kostku dalšímu hráči, který hází také a tak kostka postupuje po kruhu. Pokud někdo z hráčů hodí šestku, musí si nejprve obléct bundu, čepici a rukavice a poté začne příborem jíst čokoládu na talíři. Snaží se sníst co nejvíce čokolády, než někdo hodí zase šestku. V tom případě si musí oblečení sundat a předat ho dalšímu hráči, který pokračuje v jezení čokolády (Hranostaj, 2013).

Aktivita č. 2: Výuka tance – valčík

Pomůcky: notebook, CD s písněmi

Časová náročnost: 90 minut

Cíl: naučit účastníky tábora tanec valčík, prohloubení vztahu k lidovým tradicím, rozvoj pohybových dovedností

Průběh aktivity: Nejprve účastníkům předvedeme základní krok tohoto tance samostatně, poté ve dvojici. Tento krok si sami vyzkouší. Následně ho budou trénovat na hudbu, aby si ho vyzkoušeli do rytmu písní.

Odpolední program I

Aktivita č. 1: Nácvik zpěvu lidových písní

Pomůcky: notebook, CD s písněmi, listy s texty písní

Časová náročnost: 60 minut

Cíl: naučit účastníky texty lidových písní a jejich zpěv, prohloubení vztahu k lidovým tradicím, rozvoj hlasových dovedností

Průběh aktivity: V této aktivitě budou účastníci rozděleni do dvou skupin – na chlapce a děvčata. U skupiny chlapců si představíme nejprve písně hošijové. Rozdáme jim připravené vytištěné texty písní a podle připraveného seznamu jim vždy píseň předzpíváme a poté ji zpíváme všichni společně. U děvčat aktivita probíhá stejně, jako u chlapců.

Aktivita č. 2: Klávesnice

Pomůcky: papírové značky s čísly, lano, stopky

Časová náročnost: 45 minut

Cíl: rozvoj fyzických dovedností

Průběh aktivity: Lanem ohraničíme území, do kterého vložíme značky s čísly. Číslo rozházíme po celém území. Účastníci se musí v co nejrychlejší čas dotknout všech čísel tak, jak jdou po sobě. Dotýkat se jich mohou pouze nohou. Ostatní mohou povzbuzovat a popřípadě napovídat. Vedoucí hlídají správnost posloupnosti čísel a případné chyby hlásí. Tři nejrychlejší časy budou odměněny sladkou odměnou (Neuman, 1998, s. 204-205).

Odpolední program II

Aktivita č. 1: Výuka tance – polka

Pomůcky: notebook, CD s písněmi

Časová náročnost: 90 minut

Cíl: naučit účastníky tábora tanec polka, rozvoj pohybových dovedností, prohloubení vztahu k lidovým tradicím

Průběh aktivity: Nejprve účastníkům tanec předvedeme a ukážeme jim základní krok. Účastníci se snaží trénovat základní kroky tohoto tance jak samostatně, tak ve dvojicích. Jelikož je polka tanec, který se hůře učí a je náročnější, objeví se v tomto týdnu tato aktivita víckrát.

Aktivita č. 2: Písničková pantomima

Pomůcky: texty lidových písní

Časová náročnost: 30 – 45 minut

Cíl: seznámení s texty lidových písní, prohloubení vztahu k lidovým tradicím

Průběh aktivity: Účastníci se rozdělí do dvojic nebo trojic tak, aby nikdo nezůstal sám. Každá skupinka si vylosuje text lidové písně a dostane 15 minut na přípravu krátkého představení, které provede formou pantomimy a které znázorní děj jednotlivých písní. Ostatní účastníci, kteří představení pozorují, se snaží uhodnout, o jakou píseň se jedná. Po každém představení každá skupinka stručně představí text své písně (o čem píseň je, o jaký typ písně se jedná apod.).

Večerní program

Aktivita č. 1: Folklorní vědomostní kvíz

Pomůcky: tabule na psaní, fixy, připravené otázky

Časová náročnost: 60 minut

Cíl: získání nových informací ve folklorní oblasti a rozvoj již získaných informací v této oblasti

Průběh aktivity: Účastníci budou rozděleni do pěti týmů po šesti lidech. Připravené otázky se týkají např. textů lidových písní, zpěváků, dechových kapel, tanců, obcí Podluží, částí kroje atd. Před položením otázky je vždy určena oblast, které se otázka týká (např. Části lanžhotského kroje, Lidové písně, Skladatelé lidových písní, Folklorní zvyky atd.), a každý tým si může vybrat člena, který bude v této oblasti odpovídat na otázku. Člen týmu, který odpoví na otázku nejrychleji, získá pro svůj tým bod a kvíz se přesouvá k další oblasti.

Aktivita č. 2: Seriál Slovácko sa nesúdí

Pomůcky: projektor, plátno k promítání, počítač, DVD se seriálem

Časová náročnost: 45 minut

Cíl: porozumění folklornímu dění v seriálu, rozbor této situace

Průběh aktivity: Účastníkům budeme promítat druhý díl ze seriálu *Slovácko sa nesúdí*, který má název *Polénko*. Poté následuje krátká diskuze o specifických momentech dílu.

Aktivita č. 3: Zpětná vazba - sklenice

Pomůcky: stejně velké skleněné sklenice, menší kameny, papíry, psací potřeby

Časová náročnost: 5 – 10 minut

Cíl: zhodnocení denních aktivit, zpětná vazba

Průběh aktivity: Každý účastník dostane určitý počet kamínků (počet kamínků je dvojnásobný k počtu aktivit). Na stůl postavíme skleněné sklenice, které jsou dostatečné velké, a ke každé připevníme cedulku s názvem aktivity, která se ten den konala. Každý účastník má možnost každé aktivitě přiřadit zvolený počet kamínků, které symbolizují body. Některé aktivitě nemusí dávat žádný bod, některé aktivitě může dát více bodů. Úspěšnost aktivit zhodnotíme podle naplnění sklenic.

6.5 Úterý – třetí den

Dopolední program

Aktivita č. 1: Rozstříhaná zpráva

Pomůcky: rozstříhané texty písní, nůžky, sáčky

Časová náročnost: 30 minut

Cíl: seznámení s texty lidových písní, prohloubení vztahu k lidovým tradicím

Průběh aktivity: Rozstříháme názvy jednotlivých písní. Vezmeme šest sáčků a do každého umístíme rozstříhaný název jedné písně. Dále rozstříháme vždy první sloku písně a každou dáme do dalšího sáčku. Účastníci se rozdělí do šesti skupin po pěti a každá skupina dostane dva sáčky – jeden s rozstříhaným názvem písně a druhý s rozstříhanou slokou. Jejich úkolem je, aby si každý poskládal název lidové písně a k tomu přiřadil a poskládal jednu sloku. Poté každý představí svoji píseň, zhodnotí, zda píseň zná, nebo ne a stručně představí, o čem píseň je (Neuman, 1998, s. 245).

Poznámka: Aktivita byla upravena do folklorní tematiky.

Aktivita č. 2: Nácvik hošíjí - chlapci

Pomůcky: notebook, CD s písněmi, listy s texty písní

Časová náročnost: 90 minut

Cíl: naučit účastníky texty lidových písní a jejich zpěv, prohloubení vztahu k lidovým tradicím, rozvoj hlasových dovedností

Průběh aktivity: Tato aktivita je věnována chlapcům a tanci hošije. Rozdáme jim připravené vytištěné texty hošijových písní a podle připraveného seznamu jim vždy píseň předzpíváme a poté ji zpíváme všichni společně. Chlapci si zkusí zazpívat hošijovou píseň a poté si ukážeme základní kroky tohoto tance, které chlapci budou trénovat.

Aktivita č. 2: Malování ornamentů – dívky

Pomůcky: barvy na dřevo a kov, bílé stuhy, štětce, celofán, šablony ornamentů a květů

Časová náročnost: 90 minut

Cíl: seznámení s lidovým ornamentem, prohloubení vztahu k lidovým tradicím, rozvoj jemné motoriky, rozvoj výtvarných dovedností

Průběh aktivity: Tuto aktivitu povedou dvě mladé vedoucí, které se malování ornamentů a květů věnují. Nejprve dívkám vysvětlí, jaké techniky při malování používají, jak se liší malování ornamentů a květů, malování na stuhy a na keramiku apod. Každá dívka si potom vybere šablonu se vzorem, který si bude chtít namalovat na mašle nebo si může vymyslet svůj vlastní vzor. Vedoucí dívkám ukážou, jak si rozmíchat barvy, jak namíchat určité odstíny apod. Podle toho, jak budou barvy tuhnout, se pustíme do malování. Podle zkušeností vedoucích však budeme muset barvy průběžně míchat a s malováním pravděpodobně začneme až další den.

Odpolední program I

Aktivita č. 1: Vodník

Pomůcky: 30 starších hrnečků, 3 kbelíky, 3 kádě s vodou, pásky na označení hracího pole

Časová náročnost: 30 – 60 minut

Cíl: rozvoj týmové spolupráce a fyzické kondice

Průběh aktivity: Hráče rozdělíme do tří družstev po deseti tak, že si každý vylosuje barevný papírek. V sáčku jsou papírky tří různých barev a hráči se seřadí do družstev podle barvy vybraných papírků. Každý hráč dostane jeden hrníček a každý tým obdrží jeden kbelík. Každé družstvo má přiřazenu jednu velkou kád' s vodou. Cílem hry je tuto kád' vyprázdnit pomocí hrníčků a kbelíků. Hráči budou pomocí těchto nádob přenášet vodu za vyznačenou čáru. Ke kád' vybíhá vždy jeden hráč, teprve až svou nádobu vyprázdní,

vybíhá další hráč z týmu. Vyhrává družstvo, které vyprázdní svou kád' jako první. (Zlatý fond her II, 2011, s. 143).

Aktivita č. 2: Výuka tance – verbuňk

Pomůcky: notebook, CD s nahrávkami

Časová náročnost: 60 minut

Cíl: naučit účastníky tábora verbuňk, prohloubení vztahu k lidovým tradicím, rozvoj pohybových dovedností

Průběh aktivity: Nejprve účastníkům aktivity tanec předvedeme, jednotlivé kroky vysvětlíme a ukážeme. Jelikož je to tanec velmi individuální, každý má možnost si ho upravit po svém. Je však vhodné, když se mají účastníci od čeho odrazit a mohou vidět verbuňk těch, kteří se ho již naučili. Po tomto úvodu každý trénuje verbuňk sám, má však možnost se vždy vedoucích zeptat nebo si nechat poradit.

Odpolední program II

Aktivita č. 1: Nácvik zpěvu lidových písní

Pomůcky: notebook, CD s písněmi, listy s texty písní

Časová náročnost: 60 minut

Cíl: naučit účastníky texty lidových písní a jejich zpěv, prohloubení vztahu k lidovým tradicím, rozvoj hlasových dovedností

Průběh aktivity: V této aktivitě budou účastníci rozděleni do dvou skupin – na chlapce a děvčata. U skupiny chlapců si představíme nejprve písně na vrtěnou. Rozdáme jim připravené vytištěné texty písní a podle připraveného seznamu jim vždy píseň předzpíváme a poté ji zpíváme všichni společně. U děvčat aktivita probíhá stejně jako u chlapců.

Aktivita č. 2: Výuka tance – valčík

Pomůcky: notebook, CD s písněmi

Časová náročnost: 90 minut

Cíl: naučit účastníky tábora tanec valčík, prohloubení vztahu k lidovým tradicím, rozvoj pohybových dovedností

Průběh aktivity: S valčíkem byli účastníci seznámeni již předešlý den. Dnešní aktivita je zařazena proto, aby si účastníci svůj tanec vylepšili a zdokonalili se v něm.

Večerní program

Aktivita č. 1: Dvě pravdy, jedna lež

Pomůcky: papíry, tužky

Časová náročnost: 60 minut

Cíl: hlubší vzájemné poznávání účastníků, pobavení, odpočinek, rozvoj komunikačních dovedností

Průběh aktivity: Každý si na list papíru napíše tři věty o sobě, přičemž dvě budou pravdivé a jedna lživá. Až budou mít všichni věty napsané, začnou je představovat. Každý přečte všechny věty o sobě. Úkolem ostatních je uhodnout, která věta není pravdivá. Po přečtení vět mohou ostatní začít pokládat doplňující otázky, které by je měly přivést k odhalení lži. Ten, kdo otázky čte, si však může vymýšlet tak, aby ostatní zmátl. Pokud si ostatní myslí, že lež odhalili, zapíší si na papír jméno přednášejícího a větu, která je podle nich lživá. Hra pokračuje, dokud všichni věty nepřečtou a všichni nemají zapsané své tipy. Na konci proběhne odhalení lživých vět. Každý, kdo uhodl správně lživou větu u svého kolegy, si zapíše bod. Ten, kdo má nejvíc bodů, získá sladkou odměnu.

Aktivita č. 2: Seriál Slovácko sa nesúdí

Pomůcky: projektor, plátno k promítání, počítač, DVD se seriálem

Časová náročnost: 45 minut

Cíl: porozumění folklornímu dění v seriálu, rozbor této situace

Průběh aktivity: Účastníkům budeme promítat třetí díl ze seriálu *Slovácko sa nesúdí*, který má název *Nadílka*. Poté následuje krátká diskuze o specifických momentech dílu.

Aktivita č. 3: Zpětná vazba - smajlíci

Pomůcky: list papíru velikosti A1, papíroví smajlíci, lepidlo

Časová náročnost: 5 – 10 minut

Cíl: zhodnocení denních aktivit, zpětná vazba

Průběh aktivity: Na velký list papíru předem napíšeme názvy všech aktivit a necháme vedle nich dostatečný prostor pro lepení smajlíků. V krabičkách máme přichystané vystříhané smajlíky různých obličejů (veselý, usměvavý, smutný, zamračený). Každý

účastník musí každé aktivitě přiřadit jednoho smajlíka s obličejem, který odpovídá tomu, jak se mu aktivita líbila a lepidlem každý přilepí smajlíka vedle aktivity.

6.6 Středa – čtvrtý den

Dopolední program

Aktivita č. 1: Definice

Pomůcky: papíry, vybraná cizí slova

Časová náročnost: 30 – 45 minut

Cíl: rozvoj fantazie a kreativity, pobavení, rozvoj komunikačních dovedností

Průběh aktivity: Instruktoři předem napíší na kartičky cizí slova, která mohou být známá nebo i taková, která mnoho hráčů nezná. Hráči si sednou do kruhu a jeden po druhém si losují z pytlíku papírky se slovy. Začne první hráč, vylosuje si kartičku se slovem a pokusí se vymyslet vhodnou vtipnou definici slova, řekne, co slovo znamená, kam se dá zařadit, kdy a kde se používá, jak vzniklo apod. Aby se aktivita týkala také folklorní tematiky, zařadíme také slova typická pro nářečí, kroje a celkově lidovou kulturu (Hranostaj, 2009).

Poznámka: Hra byla upravena tak, aby zahrnovala i folklorní tematiku.

Aktivita č. 2: Výuka tance – polka

Pomůcky: notebook, CD s písněmi

Časová náročnost: 90 minut

Cíl: naučit účastníky tábora tanec polka, prohloubení vztahu k lidovým tradicím, rozvoj pohybových dovedností

Průběh aktivity: Účastníci aktivity trénují polku, zkouší si základní krok a tančí mezi sebou ve dvojicích a společně se tak v tanci zdokonalují.

Odpolední program I a II

Aktivita č. 1: Výlet do skanzenu ve Strážnici

Časová náročnost: 4 – 5 hodin

Cíl: poznání lidové kultury jiné části ČR, získání představy o dřívějším životě a zvycích mimo region Podluží, seznámení s památkami města Strážnice.

Hlavním důvodem výletu je návštěva strážnického skanzenu, kde můžeme vidět ukázky lidového stavitelství z různých částí Slovácka. Je členěn do několika areálů, mezi které patří např. areál vodních technických staveb, areál vinohradnických staveb, areál lučního hospodářství a další. Skanzen nám přibližuje život a bydlení našich předků na Slovácku. Po prohlídce skanzenu následuje prohlídka města Strážnice, kde se nachází i jiné zajímavé objekty, mezi které patří např. strážnický zámek, městské muzeum, Bílá věž a kostel sv. Martina a jiné. Tento výlet je plánován na celé odpoledne. Odjezd bude ve 14:00 hodin a návrat mezi 18. a 19. hodinou.

Večerní program

Aktivita č. 1: Příběhy inspektora Klzoň

Pomůcky: starší oblečení (kostýmy), drobné rekvizity (indicie), počítač, hudba

Časová náročnost: 90 minut

Cíl: rozvoj fantazie a kreativity, pobavení, rozvoj komunikačních dovedností

Průběh aktivity: Na začátku hry si vedoucí připraví krátkou scénku s detektivní zápletkou (např. vražda, loupež apod.). Poté přijde na místo zločinu inspektor Klzoň, který se snaží zločin rozluštit. Po této scénce se hráči rozdělí do pěti týmů po šesti. Mají 30 minut na to, aby vymysleli zápletku tohoto zločinu; k tomu jim pomohou drobné rekvizity, které si týmy rozeberou. Ve zbylém čase je jejich úkolem vysvětlit zápletku zločinu a provést krátkou rekonstrukci, aby ukázali, jak k němu došlo. Na konci bude mít každý možnost hlasovat, který příběh se mu nejvíce líbil. Vítězný příběh bude odměněn (Zlatý fond her III 2007, s. 111).

Poznámka: Hra byla upravena podle časových možností večerního programu.

Aktivita č. 2: Seriál Slovácko sa nesúdí

Pomůcky: projektor, plátno k promítání, počítač, DVD se seriálem

Časová náročnost: 45 minut

Cíl: porozumění folklornímu dění v seriálu, rozbor této situace

Průběh aktivity: Účastníkům budeme promítat čtvrtý díl ze seriálu *Slovácko sa nesúdí*, který má název *Hody*. Poté následuje krátká diskuze o specifických momentech dílu.

Aktivita č. 3: Zpětná vazba - škála

Pomůcky: list papíru velikosti A1, výrazné fixy

Časová náročnost: 5 – 10 minut

Cíl: zhodnocení denních aktivit, zpětná vazba

Průběh aktivity: Na list papíru si předem napíšeme názvy všech aktivit a vedle každé z nich nakreslíme dlouhou čáru, která bude symbolizovat škálu oblíbenosti. Škála má na jedné straně nápis „Propadák“, na druhé straně nápis „Nejlepší aktivita“ a mezi tyto nápisy naznačíme na škále polovinu. Každý účastník na každou škálu přiřadí bod vzhledem k tomu, k jaké části škály směřují jeho pocity z aktivity.

6.7 Čtvrtek – pátý den

Dopolední program

Aktivita č. 1: Pohybové pexeso

Pomůcky: pexeso, kamínky na zatížení kartiček, pásky na vymezení hracího pole a trestného kola

Časová náročnost: 45 – 60 minut

Cíl: rozvoj paměti, týmová spolupráce, rozvoj komunikačních dovedností, protažení

Průběh aktivity: Hráči jsou rozděleni do dvou týmů. Každý tým má svou základnu a každému týmu je přiřazeno jedno pexeso, které je rozloženo v hracím poli ve vzdálenosti asi 150 metrů od jejich základny. K pexesu může vybíhat vždy pouze jeden hráč a smí otočit vždy pouze jednu kartičku (dohled vedoucích). Hráči nesmí používat tužku a papír pro zaznamenávání obrázků, tipy si mohou předávat pouze slovně. Pokud hráči ví, kde se skrývá dvojice, zahlásí, že běží pro kartičku ve dvojici. Když však dvojici pexesa nenajdou, musí oba na trestné kolo. Mezitím však hrají další hráči. Podmínkou také je, že v základně musí být vždy minimálně jeden hráč (Fond her, 2007, s. 112).

Poznámka: Hra byla upravena podle potřeb vedoucích.

Aktivita č. 2: Výuka tance – valčík

Pomůcky: notebook, CD s písněmi

Časová náročnost: 90 minut

Cíl: naučit účastníky tábora tanec valčík, prohloubení vztahu k lidovým tradicím, rozvoj pohybových dovedností

Průběh aktivity: S valčíkem byli účastníci seznámeni již předešlé dny. Dnešní aktivita je zařazena proto, aby si účastníci svůj tanec vylepšili a zdokonalili se v něm.

Odpolední program I

Aktivita č. 1: Nácvik hošíjí - chlapci

Pomůcky: notebook, CD s písněmi, listy s texty písní

Časová náročnost: 90 minut

Cíl: naučit účastníky texty lidových písní a jejich zpěv, naučit účastníky tanec hošíje, prohloubení vztahu k lidovým tradicím, rozvoj hlasových a pohybových dovedností

Průběh aktivity: Tato aktivita je věnována chlapcům a tanci hošíje. Tento zpěvný tanec se chlapci začali učit již v úterý, dnešní aktivita slouží k trénování a zdokonalování jak zpěvu, tak i tance.

Aktivita č. 1: Malování ornamentů – dívky

Pomůcky: barvy na dřevo a kov, bílé stuhy, štětce, celofán, šablony ornamentů a květů

Časová náročnost: 90 minut

Cíl: seznámení s lidovým ornamentem, prohloubení vztahu k lidovým tradicím, rozvoj jemné motoriky, rozvoj výtvarných dovedností

Průběh aktivity: Malování ornamentů si dívky mohly vyzkoušet v úterý, kdy tato aktivita začala. Tehdy se dívky seznámily s konkrétními technikami malování ornamentů a květů. Vyzkoušely si namíchat odstíny barev a vybraly vzor (svůj nebo šablonu), které dnes budou používat. Tato část aktivity slouží přímo k malování na stuhy, které si dívky na konci tábora mohou odnést domů.

Aktivita č. 2: Bodyguard

Pomůcky: molitanové míčky, barevné stužky, plastové míčky

Časová náročnost: 30 minut

Cíl: rozvoj fyzické kondice a týmové spolupráce

Průběh aktivity: Hráči budou rozděleni na ochránce a chráněnce. Rozdělení proběhne tak, že si každý hráč vylosuje s tmavého pytlíku jednu stužku. Barevné stužky značí chráněnce, černé stužky ochránce. Rozdělení tedy proběhne náhodně, přičemž je stejný počet ochránců a chráněnců. Cílem ochránců je chránit chráněnce před zásahy útočníků, kterými budou vedoucí instruktoři. Každý ochránce dostane molitanové míčky, kterými smí odvrátit útok útočníka, pouze však v případě, že je zřetelné, že má k útoku dojít. V opačném případě si ochránce zbytečně promrhá svoji municí. Ochránce může chráněnce bránit vlastním tělem anebo varováním, ve druhém případě se chráněncem může utéct schovat a útočník ho nesmí pronásledovat. Pokud útočník zasáhne chráněnce plastovým míčkem, dvojice vypadává. Vyhrává dvojice, která ve hře zůstane nejdéle naživu (Zlatý fond her II, 2002, s. 41).

Poznámka: Hra je upravena pro časové možnosti odpoledního programu.

Odpolední program II

Aktivita č. 1: Výuka tance – verbuňk

Pomůcky: notebook, CD s nahrávkami

Časová náročnost: 60 minut

Cíl: naučit účastníky tábora verbuňk, prohloubení vztahu k lidovým tradicím, rozvoj pohybových dovedností

Průběh aktivity: S tancem verbuňk byli účastníci seznámeni již v úterý. Dnešní aktivita je zařazena proto, aby si účastníci svůj tanec vylepšili a zdokonalili se v něm.

Aktivita č. 2: Kroj na rychlost

Pomůcky: starší části lidového kroje (ženského i mužského), stopky

Časová náročnost: 60 minut

Cíl: seznámení s částmi lidového kroje, prohloubení vztahu k lidovým tradicím

Průběh aktivity: Na začátku všem ukážeme připravené části lidového kroje a poprosíme účastníky, aby se rozdělili do dvojic, nejlépe tak, aby ve dvojici byl chlapec a dívka. Tato dvojice bude mít za úkol se navzájem obléct do kroje, bude to však muset stihnout za co nejkratší čas. Znamená to, že ze smíšené dvojice bude dívka oblékat do kroje chlapce a chlapec bude do kroje oblékat dívku. Čas budou měřit pomocí stopek vedoucí. Na konci se

hodnotí hlavně správnost oblečení kroje a čas, za který oblékání dvojice zvládla. Na vítěznou dvojici čeká malá odměna.

Večerní program

Aktivita č. 1: Městečko Palermo

Pomůcky: žádné

Časová náročnost: 60 – 90 minut

Cíl: zábava, promyšlení strategie

Průběh aktivity: Na začátku si všichni sednou do kruhu, buď na zem, nebo na židle. Vypravěč hry (jeden z instruktorů) poté začne uvádět hru. Všichni sklopí hlavu tak, aby neviděli na ostatní hráče. Vypravěč začne vyprávět příběh, že do klidného městečka Palermo se nastěhovali mafiáni, kteří chtějí celé městečko vyvraždit. Obchází kolem všech hráčů a řekne, že nyní zvolí pět mafiánů. Mafiány zvolí tím, že se dotkne jejich hlavy. Poté oznámí, že zvolí Katányho, který se bude snažit mafiány odhalit. Toho zvolí také dotykem na hlavu. Až zvolí všechny tyto postavy, oznámí to hráčům. Pokračuje ve vyprávění dál. Oznamuje, že se právě budí mafiáni. Mafiáni zvednou hlavu a zjistí, s kým budou spolupracovat. Posunky se domluví na tom, kterého člena městečka zabijí. Mafiáni jdou poté spát. Probouzí se Katány, který se může domnívat, kteří členové hry jsou mafiáni, může ukázat na jednoho hráče s tím, že pokud mafiána odhalí, je zabit, pokud neodhalí, hra pokračuje dál a Katány jde také spát. Druhý den se probouzí celé městečko. Vypravěč oznamuje, že se probouzí bez určitého hráče, kterého mafiáni v noci zabili. Také oznámí, zda Katány mafiána správně určil a zabil, anebo se mylil. Zabitý hráč je už mimo hru, nemusí sklápět hlavu a může hru sledovat. Ostatní hráči se snaží domluvit na tom, kdo by mohl být mafián. Uvádějí důvody, proč označili zrovna určitého člena. Poté nastává hlasování. Všichni občané (včetně mafiánů a Katányho, kteří jsou v utajení) hlasují o označeném hráči. Pokud se nadpoloviční většina shodne, že je mafián, je hráč zabit. Pokud ne, nastává nové hlasování o jiném hráči. Vypravěč po zabití hráče oznámí, zda se jednalo o nevinného člověka, anebo mafiána. Hra v tomto duchu pokračuje dál. Vždy se probouzí mafiáni, zabijí jednoho hráče, poté Katány, který se snaží odhalit mafiány, probouzí se celé městečko bez mrtvého hráče, hráči hlasují o tom, kdo by mohl být mafián a hra pokračuje zase od začátku. Cílem mafiánů je vyvraždit celé městečko, cílem Katányho je odhalit a zabít mafiány, což je cílem i ostatních občanů města.

Aktivita č. 2: Seriál Slovácko sa nesúdí

Pomůcky: projektor, plátno k promítání, počítač, DVD se seriálem

Časová náročnost: 45 minut

Cíl: porozumění folklornímu dění v seriálu, rozbor této situace

Průběh aktivity: Účastníkům budeme promítat pátý díl ze seriálu *Slovácko sa nesúdí*, který má název *Divadlo*. Poté následuje krátká diskuze o specifických momentech dílu.

Aktivita č. 3: Zpětná vazba - krabice

Pomůcky: krabice, rozstříhané papíry, psací potřeby

Časová náročnost: 5 – 10 minut

Cíl: zhodnocení denních aktivit, zpětná vazba

Průběh aktivity: Je připraveno několik krabic, přičemž každá z nich symbolizuje jednu aktivitu (je u ní položena cedulka s názvem aktivity). Každý účastník si vezme pruh papíru a napíše jedno slovo, kterým vystihne svůj pocit z aktivity. Tento pruh složí a hodí do krabice. Tímto jedním slovem zhodnotí každou aktivitu a svoji odpověď vhodí vždy do příslušné krabice.

6.8 Pátek – šestý den

Dopolední program

Aktivita č. 1: Zpěv lidových písní

Pomůcky: notebook, CD s nahrávkami lidových písní

Časová náročnost: 60 minut

Cíl: zdokonalit zpěv lidových písní, prohloubení vztahu k lidovým tradicím, rozvoj hlasových dovedností

Průběh aktivity: Jelikož účastníci tábora měli během celého programu více aktivit zaměřených na zpěv lidových písní, měli by už alespoň některé z nich znát. Tato aktivita slouží ke zdokonalení zpěvu, doučení se textů písní a jejich trénování.

Aktivita č. 2: Výuka tance – polka

Pomůcky: notebook, CD s písněmi

Časová náročnost: 90 minut

Cíl: naučit účastníky tábora tanec polka, prohloubení vztahu k lidovým tradicím, rozvoj pohybových dovedností

Průběh aktivity: Účastníci aktivity trénují polku, zkouší si základní krok a tančí mezi sebou ve dvojicích a společně se tak v tanci zdokonalují.

Odpolední program I

Aktivita č. 1: Sedánek

Pomůcky: tři dlouhá lana, barevné stužky, stopky

Časová náročnost: 30 minut

Cíl: protažení, rozvoj fyzické kondice a týmové spolupráce

Průběh aktivity: Hráči budou rozděleni do tří týmů po deseti lidech. Hráči každého týmu se posadí vedle sebe na začátek přiděleného lana. Jejich úkolem je dostat se v co nejkratším časovém limitu na konec lana tak, že vždy první hráč oběhne všechny sedící hráče a posadí se na konec řady. Jakmile se posadí, vybíhá další hráč a opět usedne na konec řady. Takovým způsobem se hráči posunují po laně. Vítězí družstvo, které se nejrychleji dostane na konec lana (Zlatý fond her II, 2002, s. 117).

Aktivita č. 2: Nácvič hošíj - chlapi

Pomůcky: CD přehrávač, CD s písněmi, listy s texty písní

Časová náročnost: 60 minut

Cíl: naučit účastníky texty lidových písní a jejich zpěv, naučit účastníky tanec hošíje, prohloubení vztahu k lidovým tradicím, rozvoj hlasových a pohybových dovedností

Průběh aktivity: Tato aktivita je věnována chlapcům a tanci hošíje. Tento zpěvný tanec se chlapi začali učit již v úterý, dnešní aktivita slouží k trénování a zdokonalování jak zpěvu, tak i tance.

Aktivita č. 2: Hodovní koláčky – dívky

Pomůcky: mouka, cukr, vejce, prášek do pečiva, kvasnice, tvaroh, citronová kůra, máslo, recept na koláčky

Časová náročnost: 60 minut

Cíl: připravit tradiční hodovní koláčky, prohloubení vztahu k lidovým tradicím

Průběh aktivity: V této první části aktivity budou mít dívky za úkol připravit si kynuté těsto na tradiční hodovní koláčky, tvarohovou náplň (popřípadě povidlovou, ořechovou) a drobenku. Kdo bude chtít, připraví si těsto na *přegulňáky*, což je typ hodovních koláčků, které jsou bez náplně, ale těsto je potírané máslem a následně se převaluje tak, aby byly koláčky krásně vláčné. S připraveným těstem, náplní a drobenkou budou dívky pracovat v odpolední aktivitě, protože těsto musíme nechat odležet a kynout.

Odpolední program II

Aktivita č. 1: Předved' všechny tance!

Pomůcky: notebook, CD s lidovými písněmi, kužely, pásky, kartičky s názvy tanců

Časová náročnost: 45 – 60 minut

Cíl: zdokonalit se v lidových tancích, rozvoj pohybových dovedností a fyzické kondice

Průběh aktivity: Aktivita se bude konat na nedaleké louce, kde je dostatek prostoru. Kužely a páskami ohraničíme na louce dráhu. Účastníci se rozdělí do dvou skupin. Každá skupina má u startu rozložené kartičky, které jsou otočené a jsou na nich názvy tanců. Tance jsou rozdělené na dvě skupiny - pro jednotlivce a pro dvojice. Po odstartování časového limitu si buď jednotlivec, nebo dvojice vybere kartičku. Tancem, který je uveden na kartičce, musí absolvovat dráhu od startu do cíle, poté startuje další jednotlivec nebo dvojice. Např., je-li na kartičce napsána polka, dvojice musí tímto tancem protancovat dráhu od startu do cíle, je-li na kartičce napsán verbuňk, musí jednotlivec verbovat od startu do cíle atd. Tak pokračují, dokud každá skupina nevyčerpá všechny kartičky. Hodnotí se hlavně správnost tance. Skupina, která vyhraje, získá malou odměnu.

Aktivita č. 2: Vinná soutěž – chlapci

Pomůcky: koštěř, velká skleněná nádoba, stopky, voda

Časová náročnost: 45 – 60 minut

Cíl: získání nových informací o výrobě vína, prohloubení vztahu k lidovým tradicím

Průběh aktivity: Vedoucí, kteří se zajímají o výrobu vína a mají s ní vlastní zkušenosti, zodpoví účastníkům aktivity otázky, které mají ohledně této oblasti. Formou krátké přednášky jim poví o celém procesu výroby vína a svých zkušenostech. Na závěr bude soutěž, ve které si chlapci zkusí koštěřem natáhnout vodu z velké nádoby. Místo vína

volíme vodu proto, že některým účastníkům tábora ještě není 18 let. Nakonec si chlapci tuto aktivitu zkusí na rychlost.

Aktivita č. 2: Hodovní koláčky – dívky

Pomůcky: kynuté těsto, náplně do koláčků, drobenka, máslo

Časová náročnost: 60 – 90 minut

Cíl: připravit tradiční hodovní koláčky, prohloubení vztahu k lidovým tradicím

Průběh aktivity: Z předchozí aktivity, která se konala v odpoledním programu I, mají dívky připravené těsto a náplně do koláčků. Podle vlastních preferencí každá naplní koláčky náplní, posype drobenkou a dá péct.

Večerní program

Aktivita č. 1: Přelíčení

Pomůcky: psací potřeby, starší oblečení (kostýmy), kladívko pro soudce

Časová náročnost: 90 minut

Cíl: pobavení, procvičení rétorických dovedností a argumentace

Průběh aktivity: Hru přelíčení bude inscenovat osm hráčů. Hráči budou určeni tak, že si vylosují kartičku, na které je napsáno buď „hráč“ nebo „divák“, abychom nikoho neupřednostnili a rozdělení proběhlo pomocí náhody. Ti, kteří si vylosovali kartičku „hráč“, se společně domluví na tom, kdo bude ve hře zastávat jakou roli. Je potřeba obsadit soudce, navrhovatele, odpůrce, dva obhájce a tři svědky. Pokud by se hráči nedomluvili, rozdělení proběhne opět losem. Všem hráčům rozdáme stručný popis případu, který se bude u soudu řešit. Každá strana si musí sama připravit argumenty, které bude obhajovat. Svědci získají popis své osoby (v jakém jsou vztahu k jednotlivým stranám a jaké zájmy by měli hájit), argumenty si však také musí připravit sami. Abychom zapojili i účastníky, kteří jsou pouze diváci procesu, řekneme jim, aby celý proces sledovali, a na konci každý z nich napíše krátké anonymní zhodnocení toho, kdo by měl podle nich soud vyhrát a proč. K těmto zhodnocením poté může soudce přihlédnout. Soud zahajuje soudce, který představí strany a přečte návrh navrhovatele. Poté se mají obě dvě strany k situaci vyjádřit. Nastává prostor na výslech navrhovatele i odpůrce soudcem. Při tomto výslechu musí obě strany používat připravené argumenty. Až tato část skončí, začíná výslech svědků. Po

ukončení výsledku je soud u konce. Diváci předají soudci své kartičky se zhodnocením případu. Soudce poté vynese rozsudek (Zlatý fond her I, 2002, s. 107).

Poznámka: Hra byla upravena kvůli počtu účastníků tábora.

Aktivita č. 2: Seriál Slovácko sa nesúdí

Pomůcky: projektor, plátno k promítání, počítač, DVD se seriálem

Časová náročnost: 45 minut

Cíl: porozumění folklornímu dění v seriálu, rozbor této situace

Průběh aktivity: Účastníkům budeme promítat šestý díl ze seriálu *Slovácko sa nesúdí*, který má název *Medicína*. Poté následuje krátká diskuze o specifických momentech dílu.

Aktivita č. 3: Zpětná vazba - provázky

Pomůcky: provázek, nůžky, papíry

Časová náročnost: 5 – 10 minut

Cíl: zhodnocení denních aktivit, zpětná vazba

Průběh aktivity: Na každý papír napíšeme název aktivity a přilepíme počáteční kus provázku. Každý účastník má možnost ustříhnout si libovolný kus provázku podle toho, jak se mu aktivita líbila a o kolik chce prodloužit její „oblíbenost“. Čím více se účastníkovi aktivita líbila, tím delší provázek k ní přiváže. Pokud se mu nějaká aktivita nelíbila, nemusí k ní přivazovat žádný provázek.

6.9 Sobota – sedmý den

Dopolední program

Aktivita č. 1: Živé člověče, nezlob se

Pomůcky: dlouhé lano, hrací kostka, barevné krepové papíry, lepicí páska

Časová náročnost: 60 minut

Cíl: promyšlení strategie, pobavení

Průběh aktivity: Připravíme si pomocí lana dvě hrací pole podle známé deskové hry „Člověče, nezlob se“. Na jednom poli bude hrát dvacet hráčů (16 hráčů budou figurky, 4 hráči budou házet kostkou a posunovat figurky), na druhém hracím poli bude hrát zbylých 10 hráčů (9 hráčů budou figurky, jeden hráč a dva doplnění vedoucí budou házet kostkou a

posunovat figurky). Každý z účastníků si vylosuje, zda bude hráč nebo figurka. Poté si hráči vyberou své figurkové družstvo. Družstvo bude označeno barevnými krepovými papíry ve formě stužek, které budou mít uvázány na paži. Hra se hraje klasicky podle pravidel hry „Člověče, nezlob se“, jen s tím rozdílem, že místo figurek máme živé hráče (Zlatý fond her I, 2002, s. 53).

Poznámka: Hra byla upravena kvůli nižšímu počtu účastníků tábora.

Aktivita č. 2: Lidské tělo

Pomůcky: lepící papírky, fixy, nafukovací balóčky, počítač, nahrávky zvuků, potraviny výrazné chuti a vůně, předměty se zvláštním tvarem, připravené hádanky, brambory, lano,

Časová náročnost: 60 minut

Cíl: rozvoj týmové spolupráce a komunikačních dovedností

Průběh aktivity: Hráči budou rozděleni do 5 družstev po 6 hráčích. Každému hráči nalepí vedoucí na záda samolepku, na které je nakreslená část lidského těla. Je celkem pět druhů samolepek, na kterých je oko, ucho, pusa, noha a ruka. Hráči se musí rozdělit do týmů tak, aby v každém týmu byla každá část lidského těla zastoupena pouze jednou a tvořili tak celek. Při rozdělování však nesmí mluvit, musí použít jiný typ dorozumívání. Když jsou hráči rozděleni do týmů, mohou přejít na jednotlivá stanoviště. Stanoviště jsou následující: dýchací soustava, trávicí soustava, nervová soustava, pohybová soustava a imunitní soustava. Na každém stanovišti musí hráči splnit zadaný úkol.

Stanoviště dýchací soustava: Zde musí hráči nafouknout balóček do co největších rozměrů, při nafukování musí obcházet vyznačený okruh a poté ukázat nafouknutý balóček vedoucímu stanoviště.

Stanoviště nervová soustava: Hráči si musí zavázat oči a přejít po nataženém laně na nervové zakončení, kde musí správně odpovědět na otázku z oblasti, kterou si sami zvolí. Mezi tyto oblasti patří hmat, čich, chuť, logika a sluch. V oblasti sluchu musí uhodnout určitý zvuk pouštěný z počítače, v oblasti logiky odpovědět správně na položenou hádanku, v oblasti chuti ochutnat a poznat určité potraviny, v oblasti čichu poznat určité potraviny čichem a v oblasti hmatu poznat určité předměty. Pokud hráč správně neodpoví na otázku, vrací se na začátek nervu a musí po laně přejít znovu a znovu si volit novou oblast.

Stanoviště trávící soustava: Hráči musí oběhnout vyznačený okruh ve dvojici tak, že si přitom musí házet s určenou potravinou (např. jablko, brambora) a to tím způsobem, že hráč, který potravinu drží v ruce, se nesmí hýbat a utíkat může pouze hráč, který potravinu nedrží a kterému ji bude spoluhráč házet.

Stanoviště pohybová soustava: Hráč má za úkol oběhnout vyznačený okruh a poté splnit fyzicky náročnější úkol, např. 50 dřepů nebo kliků.

Stanoviště imunitní soustava: Úkol na tomto stanovišti musí plnit všichni hráči z týmu. Jejich úkolem je zvolit si jednoho spoluhráče, kterého přenesou po určitém vyznačeném okruhu (Fond her, 2007, s. 84).

Odpolední program I

Oba odpolední programy jsou věnovány vyvrcholení celotáborové hry – hodům. Budou následovat tradice, které běžně na hodech můžeme vidět. Všechny předešlé folklorní aktivity byly přípravou na toto hodovní odpoledne.

Aktivita č. 1: Volba stárků a stárkových, pochod pro stárky

Pomůcky: části krojů, notebook, reproduktory, CD s lidovými písněmi

Časová náročnost: 60 – 90 minut

Cíl: napodobení hodových tradic, prohloubení vztahu k lidovým tradicím

Průběh aktivity: Všichni účastníci tábora si oblečou části krojů. Následuje volba dvou táborových stárků, kteří budou tento program vést. Děvčata budou volit své dvě zástupkyně – táborové stárkové. Nejprve se instruktoři zeptají, jestli má někdo dobrovolný zájem stát se stárkem nebo stárkovou. Pokud ano a pokud s tím ostatní budou souhlasit, budou tito chlapi nebo děvčata zvoleni za stárky a stárkové. Pokud ne, proběhne anonymní hlasování. Ti, kteří dostanou nejvíce hlasů, budou zvoleni.

Po zvolení stárků a stárkových následuje průvod celé chasy za doprovodu hudby do chatky prvního stárka. Tam bude přichystáno malé občerstvení v podobě napečených koláčků od dívek a dalších už nakoupených dobrot. Před odchodem si všichni zatančí a zaverbují a následuje odchod do chatky druhého stárka, kde se proces opakuje.

Aktivita č. 2: Hošije

Pomůcky: notebook, CD s lidovými písněmi

Časová náročnost: 30 – 45 minut

Cíl: napodobení hodových tradic, prohloubení vztahu k lidovým tradicím

Průběh aktivity: Po návratu od druhého stárka na vyhrazené místo následuje zpívání a skákání hošijí, které se chlapci během tábora učili a trénovali, tak, jak to probíhá běžně na hodech.

Aktivita č. 3: Taneční zábava

Pomůcky: notebook, CD s lidovými písněmi

Časová náročnost: 30 minut

Cíl: napodobení hodových tradic, prohloubení vztahu k lidovým tradicím

Průběh aktivity: Do přestávky na svačinu pokračuje volná taneční zábava, jako tomu bývá na hodech. Chlapci i dívky spolu navzájem tančí a zkouší, jak dobře se tance naučili.

Odpolední program II

Aktivita č. 1: Hošije dívek

Pomůcky: notebook, CD s lidovými písněmi

Časová náročnost: 45 – 60 minut

Cíl: napodobení hodových tradic, prohloubení vztahu k lidovým tradicím

Průběh aktivity: Při běžných hodech je děvčatům věnováno hodové úterý, kdy si volí své stárkové, skládají žertovné písně a skácou hošije, stejně jako chlapci. Děvčata si ve volných chvílích tábora skládala různé žertovné písně, které se týkají např. průběhu tábora, toho, co se naučila, co se během tábora stalo apod. Po zazpívání písní následuje skákání hošijí. Děvčata zpívají většinou po dvojicích nebo ve skupinkách.

Aktivita č. 2: Taneční zábava

Pomůcky: notebook, CD s lidovými písněmi

Časová náročnost: 30 – 60 minut

Cíl: napodobení hodových tradic, prohloubení vztahu k lidovým tradicím

Průběh aktivity: Poslední táborové odpoledne je věnováno volné taneční zábavě, kdy všichni tančí, zpívají a baví se.

Večerní program

Aktivita č. 1: Večer s partičkou

Pomůcky: židle, píšťalka, kusy papíru, izolepa

Časová náročnost: 60 – 90 minut

Cíl: pobavení, utužení kolektivu, rozvoj komunikačních dovedností

Průběh aktivity: Aktivita je inspirovaná televizní show Partička, která se skládá z jednotlivých her. Tyto hry si zahrají i účastníci tábora. Bude se jednat o hry *Seznamka*, *Reklamace*, *Jedno slovo*, *Čelovka* a *Detektor lži*. Popis jednotlivých her:

Seznamka: Tuto hru hraje 4-5 hráčů. Jeden z hráčů jde za dveře. Ostatní se zatím domluví, koho budou představovat. Může se jednat o známé osobnosti, pohádkové osobnosti, reálné postavy, v podstatě kohokoliv, koho budou předvádět. Až se hráč, který byl za dveřmi, vrátí, předstírá, že si ostatní hráče pozval proto, aby se s nimi seznámil, a snaží se zjistit, koho si vlastně pozval pomocí různých otázek.

Reklamace: Hru hrají 3 hráči. Jeden hráč jde za dveře, zbylí dva hráči se domluví na nějaké věci, kterou bude hráč za dveřmi reklamovat. Jakmile se vrátí, jde si stěžovat a reklamovat věc, kterou vlastně nezná. Musí tedy zjistit, co vlastně reklamuje.

Jedno slovo: Hru může hrát v podstatě neomezený počet hráčů. Vybraní hráči mají za úkol vyprávět příběh na dané téma. Každý má k dispozici pouze jedno slovo, které musí navazovat na slovo předchozího hráče a postupně tak vytvářejí příběh.

Čelovka: Tuto hru hrají dva hráči. Každý má na čele přilepený lístek, na kterém je napsáno jméno nějaké osobnosti. Hráči neví, jaké jméno mají na čele napsané. Úkolem dvojice je vést rozhovor, během kterého zjistí, kterou osobnost představují.

Detektor lži: Tuto hru hrají tři hráči. Jeden představuje detektor lži. Dva hráči vedou rozhovor na určité téma, úkolem detektoru lži je písknout na píšťalku vždy, když někdo z hráčů řekne při rozhovoru nějakou lež. Hráč poté musí svoji větu upravit do jiné podoby.

Aktivita č. 2: Seriál Slovácko sa nesúdí

Pomůcky: projektor, plátno k promítání, počítač, DVD se seriálem

Časová náročnost: 45 minut

Cíl: porozumění folklornímu dění v seriálu, rozbor této situace

Průběh aktivity: Účastníkům budeme promítat sedmý díl ze seriálu *Slovácko sa nesúdí*, který má název *Zabijačka* (tento díl je prvním dílem druhé série). Poté následuje krátká diskuze o specifických momentech dílu.

Aktivita č. 3: Zpětná vazba - otisky

Pomůcky: list papíru velikosti A1, temperové barvy, štětce

Časová náročnost: 5 – 10 minut

Cíl: zhodnocení denních aktivit, zpětná vazba

Průběh aktivity: Na každý list napíšeme pod sebe názvy aktivit. Vedle názvu necháme dostatek místa. Každý účastník má možnost přidělit aktivitě body v podobě otisků svých rukou (případně i nohou). Každý účastník si natře ruku temperovou barvou a otiskne ji vedle aktivity, které chce přidělit bod. Pokud některé aktivitě nechce přidělit žádný bod, nemusí, pokud chce nějaké aktivitě přidělit více bodů, může.

6.10 Neděle – osmý den

Dopolední program

Aktivita č. 1: Aforismy

Pomůcky: papíry a tužky, tabule na psaní

Časová náročnost: 30 minut

Cíl: rozvoj rétorických a komunikačních dovedností, pobavení

Průběh aktivity: Hráči budou mít za úkol vtipně dokončit nedokončené výroky. Zadané výroky napíšeme na psací tabuli, aby je měli hráči na očích. Mezi tyto výroky můžeme zařadit např.: „Život je jako kolotoč..., Láska je jako létající talíř....“ apod., hráči si však můžou vymyslet i vlastní nedokončené věty, které vtipně doplní. Když mají všichni hráči výroky zapsané, každý je přečte. Hráči hlasují o tom, který výrok byl nejvtipnější (Zlatý fond her I, 2002, s. 27).

Aktivita č. 2: Kouzelná skříň

Pomůcky: žádné

Časová náročnost: 30 – 60 minut

Cíl: rozvoj kreativity a fantazie, komunikačních dovedností, pobavení

Průběh aktivity: Každý z hráčů postupně přichází k imaginární skříni a vytahuje z ní imaginární věc, kterou začne používat a předvádět, k čemu je určena, jak je velká apod. Nesmí u toho však mluvit. Ostatní hráči se snaží hádat, jakou věc hráč představuje (Hranostaj, 2009).

Aktivita č. 3: Zpětná vazba

Pomůcky: tužky, papíry

Časová náročnost: 30 minut

Cíl: zjištění zpětné vazby účastníků tábora

Průběh aktivity: Účastníci tábora dostanou papíry, na kterých jsou nadepsány jednotlivé body zpětné vazby. Bude nás zajímat především, jestli tábor splnil jejich očekávání, zda se jim líbil výběr aktivit a her, které aktivity a hry se jim vryly do paměti a byly jim nejvíce užitečné, co by změnili v programu i v celkové organizaci tábora, jak byli spokojeni s vedoucími a jestli se jim tábor líbil. Na konci mají volné místo na napsání vlastních názorů a připomínek, které se nehodí do žádné kolonky.

ZÁVĚR

Tento bakalářský projekt, který se věnoval navržení týdenního tábora, se zaměřoval na folklorní tematiku. Byl konkrétně orientován na region Podluží a k němu patřící město Lanžhot, kde jsou folklorní tradice a zvyky stále velmi živé. Pro mladší generaci však již tak živé nejsou, a proto byla zvolena vybraná cílová skupina.

Mezi hlavní cíle projektu patřilo podporovat tuto mladou generaci v pokračování v tradicích a v jejich dodržování, seznámit je s jednotlivými zvyky a prohlubovat v nich vztah k lidovým tradicím. Dílčí cíle, které směřovaly konkrétněji na projevy lidové kultury, zahrnovaly seznámení s lidovými tanci a písněmi, s částmi lidového kroje a jejich výrobou, pochopení a ukotvení zvyků, které se dodržují na jednotlivých krojových zábavách. Dále bylo cílem začlenění nových zájemců o folklor do lanžhotské chasy, seznámení se s ostatními členy a navázání přátelských vztahů.

Z hlediska sociální pedagogiky má tento projekt přínos pro účastníky tábora hlavně v možnosti pravidelného a smysluplného trávení volného času po celý rok, díky různým akcím, které se v této folklorní oblasti konají.

POUŽITÁ LITERATURA

Použitá bibliografie

1. BARTOŠOVÁ, Božena. 2012. Večer Rózky Horákové. *Lanžhot, zpravodaj městského úřadu*, roč. VIII, č. 4.
2. CIPRYSOVÁ, Vlasta. 2006. Dobře reprezentují Lanžhot. *Lanžhot, zpravodaj městského úřadu*, roč. II., č. 4.
3. CIPRYSOVÁ, Vlasta. 2010. K hodům patří i návštěva muzea. *Lanžhot, zpravodaj městského úřadu*, roč. VI, č. 4.
4. CIPRYSOVÁ, Vlasta. 2004. *Masarykova základní škola Lanžhot 1924 – 2004*. Břeclav: Reklamní agentura Stillus s. r. o. 91 s.
5. CIPRYSOVÁ, Vlasta. 2012. Paní Rózce s úctou. *Lanžhot, zpravodaj městského úřadu*, roč. VIII, č. 3.
6. *Fond her: 52 nejlepších her z akcí a kurzů*. Brno: Computer Press, 2007, v, 211 s. Edice aktivit a her. ISBN 978-80-251-1675-3.
7. HOSTINOVÁ, Věra, KOSTKOVÁ, Jitka. 2007. Fašank v mateřské škole. *Lanžhot, zpravodaj městského úřadu*, roč. II., č. 3.
8. JANČÁŘ, Josef. 2000. *Lidová kultura na Moravě*. Ve Strážnici: Ústav lidové kultury, Vlastivěda moravská, sv. 10. ISBN 80-7275-005-4. 373 s.
9. JEŘÁBEK, Richard, Václav FROLEC a Dušan HOLÝ. 1962. *Podluží: kniha o lidovém umění*. V Brně: Krajské nakladatelství. 196 s.
10. KRUŽÍK, Jan. 1982. *Kroje na Podluží*. Břeclav: Okresní kulturní středisko. 77 s.
11. KRUŽÍK, Jan. 1982. *Lidové zvyky a slavnosti na Podluží*. Ilustroval Jiří BRICH. Břeclav: Okresní kulturní středisko. 100 s.
12. KRUŽÍK, Jan. 1977. *U muziky na Podluží*. Břeclav: Okresní kulturní středisko. 133 s.
13. NEUMAN, Jan. 1998. *Dobrodružné hry a cvičení v přírodě*. Ilustroval Petr ĎOUBALÍK. Praha: Portál. ISBN 80-7178-218-1.
14. PETRÁČKOVÁ, Věra a Jiří KRAUS. *Akademický slovník cizích slov*. Praha: Academia, 1995. ISBN 80-200-0497-1.

15. PETRLOVÁ, Marie. 2016. Mládí přebírá štafetu v malování. *Lanžhot, zpravodaj městského úřadu*, roč. XI., č. 2
16. PRAJKOVÁ, Marie. 2010. Ženský sbor z Lanžhota. *Lanžhot, zpravodaj městského úřadu*, roč. VI, č. 3.
17. SIGMUND, Aleš. 1995. *Jožulka Uher: Podluží, Podluží*. Praha: Hudební nakladatelství a produkce. 96 s.
18. STUDENKA, František. 1982. *Náš kraj*. Muzejní a vlastivědná společnost v Brně. 263 s.
19. ŠVACH, Jaroslav. 2013. Nová tradice v Lanžhotě – školkový fašank. *Lanžhot, zpravodaj městského úřadu*. roč. IX., č. 1.
20. TUČKOVÁ, Hana. 2010. Lanžhot. Kdo má šikovné ruce. *Zvony Podluží*. č. 4
21. TUČKOVÁ, Hana. 2010. Lanžhot. Znáte lanžhotskou chasu? *Zvony Podluží*. č. 3
22. UHROVÁ, Iveta. 2016. Školičkové hody 2016. *Lanžhot, zpravodaj městského úřadu*, roč. XII., č. 4.
23. VERMOUZEK, Rostislav. 1983. *Lanžhot: příroda a dějiny*. Praha: Tisková, ediční a propagační služba místního hospodářství, Vlastivědná knihovna moravská. 503 s.
24. *Zlatý fond her I: hry a programy připravené pro kurzy Prázdninové školy Lipnice*. 2008. Vyd. 2. Autor úvodu Ivo JIRÁSEK. Praha: Portál, 155 s. ISBN 9788073675066.
25. *Zlatý fond her II*. Vyd. 3. Editor Jan HRKAL, editor Radek HANUŠ. Praha: Portál, 2002, 165 s. ISBN 8071786608.
26. *Zlatý fond her III: hry a programy připravené pro kurzy Prázdninové školy Lipnice*. 2007. Editor Daniela SOBKOVÁ ZOUNKOVÁ. Praha: Portál, 149 s. ISBN 9788073671983.

Internetové zdroje

1. Definice. 2009. *Hranostaj.cz* [online]. [cit. 2017-02-23] Dostupné z: <https://www.hranostaj.cz/hra890>
2. KNÍŽEK, Jeroným. 2017. *Lidový slovník pro chalupáře*. [online]. [cit. 2016-12-16] Dostupné z: <http://lidovyslovník.cz/Lidovyslovník.pdf>
3. Kouzelná skříň. 2010. *Hranostaj.cz* [online]. [cit. 2017-02-23] Dostupné z: <https://www.hranostaj.cz/hra1181>

4. *Mezinárodní folklorní festival „Strážnice“*. 2017. [online]. [cit. 2017-01-16]
Dostupné z: <http://festivalstraznice.cz/>
5. *Lanzhotčanka: dechová hudba z Lanžhota*. 2011. [online]. [cit. 2017-01-20]
Dostupné z: <http://www.lanzhotcanka.com/>
6. Na hamounka. 2013. *Hranostaj.cz* [online]. [cit. 2017-02-25]. Dostupné z:
<https://www.hranostaj.cz/hra3713>
7. PLÁTENÍKOVÁ, Helena. 2016. *Školní vzdělávací plán*. [online]. [cit. 2016-12-19]
Dostupné z: www.zslanzhot.cz
8. Prague Extra. 2017. Folklore in Böhmen und Mähren. In: *Prager-privat-tour.de*
[online]. [cit. 2017-03-31] Dostupné z: <http://www.prager-privat-tour.de/folklore-bohmen-und-mahren-2/>
9. *Rekreační středisko Penzion Jana*. 2017. [online]. [cit. 2017-01-16] Dostupné z:
www.penzion-mlynky.cz

PŘÍLOHY

Přílohy:

Příloha č. 1: Propagační leták

Příloha č. 2: Přihláška na tábor

Příloha č. 3: Fotografie ženského kroje

Příloha č. 4: Fotografie mužského kroje

Masarykova základní škola Lanžhot pořádá

LETNÍ FOLKLORNÍ TÁBOR

KDY: 9. - 16. července 2017

KDE: Penzion Jana, Mlýnky u Strážnice

PRO KOHO: Pro dívky i chlapce ve věku
15 – 20 let

CENA: 2000,- na osobu

Přihlášky jsou dostupné v kanceláři základní školy nebo u vedoucí tábora Kateřiny Janíkové. Více informací v kanceláři školy nebo na e-mailu KaterinaJanikova1@seznam.cz

Obr. 1: Propagační leták

Příloha č. 2: Přihláška na tábor

<u>ZÁVAZNÁ PŘIHLÁŠKA NA LETNÍ FOLKLORNÍ TÁBOR</u>	
Jméno a příjmení:	
Datum narození:	
Adresa:	PSČ:
Zdravotní pojišťovna	Rodné číslo:
Telefon:	E-mail:
Kontakt na rodiče/zákonné zástupce:	
Jméno otce:	Telefon otce:
Jméno matky:	Telefon matky:
E-mail otce:	E-mail matky:
Další informace:	
Léky: ano / ne ... Jaké?	
Alergie: ano / ne ... Na co?	
Plavec: ano / ne	
Jiné závažné problémy:	
podpis rodiče	podpis účastníka tábora

Obr. 2: Přihláška na tábor

Příloha č. 3: Fotografie ženského kroje

Obr. 3: *Kateřina a Simona Janíkovy v tradičním ženském lanžhotském kroji*

Příloha č. 4: Fotografie mužského kroje

Obr. 4: *František Ciprys a David Beneš v tradičním mužském lanžhotském kroji*